Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

ĐỂ ĐỐI PHÓ VỚI TÌNH HÌNH NGHIÊM TRỌNG

MỘT CHỦ TRƯƠNG HẤP DẪN NHƯNG NGUY HẠI:

DEPT. OF MAPS, MICROTEXT, NEWSPAPERS
OCT 12 1964
Cornell University

NĂM THỨ I — SỐ 95 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ NĂM 23-7-1964 (NGÀY 15 tháng 6 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình

Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút: ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-lai — Sàigòn — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn: TỪ-CHUNG

ĐÓ LÀ CHỦ TRƯƠNG « LO CHỐNG CỘNG TRƯỚC, NÓI DÂN-CHỦ SAU »

• *Để chống Cộng không thể lấy quân sự mà chống đỡ cho mọi mặt*

Trong việc định một đường lối căn bản để đối phó với tình hình nghiêm trọng, có một chủ trương vừa cũng nguy hại, bởi vì rất hấp dẫn nhưng lại sai lầm.

Đó là chủ trương « hãy lo chống Cộng trước đã, việc xây dựng Dân chủ sẽ nói đến sau ».

Chủ trương phân tách việc chống Cộng và việc xây dựng Dân chủ ra làm hai việc trước sau riêng biệt như vậy rất là hấp dẫn đối với các nhà cầm quyền có nhiệm vụ quyết định đường lối.

Đối với các nhà cầm quyền Việt, nếu phân tích được ra như vậy thì vai trò lãnh đạo cách mạng, vốn đang phức tạp khó khăn và một phần nào chưa ý thức được rõ rệt, bỗng hóa ra giản dị dễ dàng.

Các nhân vật ngoại quốc, nhất là Mỹ, cũng rất dễ bị cám dỗ, bởi vì mục đích chính của Mỹ ở Việt Nam là chống Cộng, việc thiết lập dân chủ chỉ là một « vấn đề nội bộ » của V.N., có càng hay, không cũng được.

Khốn nỗi rằng cái chủ trương hấp dẫn đó tuy bề ngoài có vẻ như hợp lý một phần nào nhưng kỳ thật là một chủ trương sai, làm mất ý nghĩa của cuộc chiến tranh chống Cộng đối với dân tộc.

Lý do chống Cộng của người dân Việt khác hẳn lý do chống Cộng của người dân Mỹ. Người Mỹ chống Cộng là để bảo vệ một nền kinh tế và một nếp sống chính trị và xã hội đã sẵn có. Người Việt chống Cộng chỉ bởi vì *họ mong cầu một chế độ chính trị và kinh tế xã hội đang bắt đầu xây dựng*, hợp với nguyện vọng của mình hơn chế độ mà bọn Cộng sản cũng đang tranh đấu để thiết lập. Khác với Mỹ, cuộc chiến tranh chống Cộng của Việt - Nam có một *khía cạnh cách mạng* mà căn bản chính là việc xây dựng dân chủ. Trị

M xem tiếp trang 4

CHI TIẾT VỀ VỤ V.C. TÀN SÁT TRẠI GIA BINH CÁI-BÈ

CHẶT TAY CHÂN 16 ĐÀN BÀ LIỆNG VÀO LỬA 24 TRẺ EM

24 đàn bà trẻ em bị thương đang điều trị

TIN GIỜ CHÓT

Trận phục hận 100 V.C. đền tội

SÀIGÒN.— Nguồn tin Mỹ cho hay: ngày thứ ba Quân Đội V.N.C.H. đã mở cuộc truy kích 2 tiểu đoàn Việt Cộng, thủ phạm vụ thảm sát đàn bà trẻ em ở trại gia đình binh sĩ Cái Bè.

Theo tin tức đầu tiên nhận được thì có lối 100 tên Việt Cộng đã phải đền tội.

SÀIGÒN.— Bản tin tức phổ biến cho báo chí ngày 21-7 cho biết tình hình chiến sự như sau:

Tại các vùng 1, 2 và 3 chiến thuật chỉ có những vụ chạm súng nhỏ.

Riêng tại vùng 4 Chiến thuật địch có nhiều hoạt động gây rối.

Sáng 20-7 V.C bắn quấy rối đồn Trà Lược gây cho ta 1 tử thương. Lực lượng tiếp viện đã truy kích địch. Kết quả địch không rõ, ta 2 tử thương, 11 bị thương.

Trưa 20-7, Biệt Động Quân phục kích chạm súng với địch gần Long Mỹ và tịch thu được nhiều khí giới.

C xem tiếp trang 4

MỘT HỘI VIÊN KHỐI LIÊN PHÒNG ĐÔNG NAM Á

HỒI ỦNG HỘ TRUNG-CÔNG

VỀ CÁCH GIẢI QUYẾT TÌNH HÌNH ĐÔNG NAM Á

★ NGA XÁC ĐỊNH LẬP TRƯỜNG ỦNG HỘ THỦ TƯỚNG PHU MA.

★ TỔNG THƯ KÝ LHQ ỦNG HỘ QUAN ĐIỂM PHÁP VỀ ĐÔNG NAM Á.

U Thant ủng hộ Pháp

BA LÊ.— Tổng Thư Ký LHQ U Thant hiện đang viếng thăm Ba Lê do lời mời của Pháp và hội đàm với Tổng Thống Pháp về tình hình Đông Nam Á.

Tổng thư ký L.H.Q. tuyên bố tại Ba Lê nhắc lại ý kiến đã loan báo trước đây là: cần triệu tập một hội nghị Giơ neo mới về Đông Dương vì chỉ dùng quân sự không thôi không thể giải quyết được.

Hồi hưởng ứng Trung cộng

ĐÔNG KINH (UPI).— Hôm chủ nhật, ngoại trưởng Bhutto tuyên bố với Tân Hoa xã là hội nghị 14 nước về Lào sẽ là giải pháp hòa bình hay nhứt ở Đông Nam Á.

Đài phát thanh Trung cộng, nghe được ở Đông kinh cho biết ông Bhutto, tuyên bố với một thông tín viên Trung cộng ở Luân Đôn: «Vấn đề Đông Á Nam là vấn đề chính trị và cần được giải quyết trên bàn hội nghị».

Ông tuyên bố: «Vấn đề hay nhứt là triệu tập hội nghị Genève 14 nước về Lào để giải quyết hòa bình ở Đông Nam Á. Không thể có hòa bình lâu dài thật sự ở Đông Nam Á

H xem tiếp trang 4

Trung Cộng mở cửa 6 Đô Thị lớn cho du khách ngoại quốc

MELBOURNE.— Đài Bắc kinh loan báo: chính quyền Trung Cộng vừa tuyên bố giải tỏa 6 thành phố lớn để du khách ngoại quốc được tự do viếng thăm.

Các thành phố được giải tỏa là Thượng Hải, Thiên Tân, Bắc Kinh, Tô Châu, Hàn Châu và Quảng Châu.

Tuy nhiên Trung Cộng vẫn cấm người Mỹ và người Tây ban Nha ra vào 6 thành phố giải tỏa nói trên. (TR.H.)

Đề Đốc Johnson tuyên bố

Đệ thất hạm đội *sẵn sàng can thiệp*

SÀIGÒN — Đề đốc Giôn xơn, Tư lệnh Đệ thất hạm đội Mỹ đã tuyên bố rằng ông tới Sài gòn để được loan báo về tình hình tại đây.

S xem tiếp trang 4

Tòa Đại Sứ Pháp

Phản kháng về vụ phá Tòa Đại Sứ

SAIGÒN.— Trong số báo hôm qua, chúng tôi có loan tin về vụ một số thanh niên, trong « Đêm không ngủ » đã tổ chức biểu tình phá tòa Đại sứ Pháp, và Công trường Chiến sĩ nơi dựng tượng mấy ông Tây, nay được tin thêm rằng, sáng 21-7-64, ông Perruche xử lý Thường vụ Tòa Đại sứ Pháp đã tới Bộ Ngoại Giao gặp ông Chánh văn phòng để phản kháng về việc này.

Tiếp tân kết thúc Tuần lễ Quốc Hận

SÀI GÒN.— Chủ Tịch Ủy Ban Tổ chức Tuần lễ Quốc Hận, Thiếu Tướng Đỗ Mậu, Phó Thủ Tướng Đặc Trách Văn Hóa và Xã Hội đã kết thúc tuần lễ Quốc Hận bằng một cuộc tiếp tân hồi 6 giờ chiều thứ ba tại tòa nhà Văn Hóa. Trung Tướng CTHĐQĐCM Nguyễn Khánh, cùng nhiều nhân vật cao cấp và quan khách ngoại quốc đã đến dự buổi tiếp tân này.

°°°

Thiếu Tướng Đỗ Mậu đã đọc diễn văn kiểm điểm những biến cố và những thành tích thâu hoạch được. Ông cho rằng quan hệ hơn cả những con số là sự hưởng ứng của dân chúng, một yếu tố tâm lý không thể thống kê một cách khó khăn được. Già trẻ lớn bé, tất cả các tầng lớp dân chúng đã tham dự một cuộc mít tinh không lồ chưa từng thấy để thể hiện ý chí kiên quyết diệt thù.

O xem tiếp trang 4

Trong một buổi lễ đơn giản tổ chức tại tư dinh

ĐẠI-TƯỚNG LÊ-V.-TỴ ĐƯỢC VINH THĂNG THỐNG-TƯỚNG

VÀ ÂN THƯỞNG ĐỆ NHẤT ĐẲNG BẢO QUỐC HUÂN CHƯƠNG

SÀIGÒN (VTX).— Do bản Sắc lệnh của Trung Tướng Chủ tịch Hội đồng Quân Đội Cách Mạng vừa ký, Đại Tướng Lê văn Tỵ, cựu Tổng Tham Mưu Trưởng Quân đội Việt Nam Cộng Hòa, đã được vinh thăng Thống Tướng và được ân thưởng Đệ nhứt đẳng Bảo quốc Huân chương kèm Anh Dũng Bội tinh với nhành dương liễu.

Trong một buổi lễ đơn giản tổ chức tại tư dinh Thống Tướng sáng 21-7, Trung Tướng Nguyễn Khánh, nhân danh Chủ tịch Hội Đồng Quân Đội Cách Mạng, đã gắn Đệ Nhứt đẳng Bảo Quốc Huân chương kèm Anh dũng Bội tinh với nhành dương liễu cho Thống Tướng Lê văn Tỵ.

Sau khi tham khảo rộng rãi ý kiến của báo chí thủ đô về việc: « nên hay không nên cho tất cả thí sinh Tú tài thi lại »

Bộ Quốc Gia Giáo Dục quyết định CHO TẤT CẢ THI LẠI

● Cuộc thảo luận đã diễn ra rất sôi nổi. Toàn thể ký giả có mặt trong buổi họp đều chung một ý nghĩ: « Nên cho thi lại ».

● Với hành động trên, Bộ Q.G.G.D đã mở đầu cho giai đoạn mới « cơ quan nhà nước làm việc với tinh thần dân chủ ».

★ Có thể sẽ bỏ thi Trung Học Đệ Nhất Cấp và Tú Tài I

HỒNG-DƯƠNG

SÀIGÒN.— Hồi 9 giờ sáng thứ ba (21-7) Bộ Quốc Gia Giáo dục đã tổ chức một cuộc họp báo tại Bộ để tham khảo ý kiến báo chí về việc « có nên cho tất cả thí sinh Tú Tài I trượt khóa I được thi lại khóa II dù không đủ điểm». Cuộc họp báo chấm dứt hồi 11 giờ, báo chí giữ nguyên đề nghị «cho tất cả thi lại» và Bộ cũng vẫn giữ nguyên quyết định «không thể cho tất cả thi lại». Nhưng vào lối gần 12 giờ trưa Bộ đã ra thông cáo nguyên văn như sau:

THÔNG CÁO

Sau cuộc tiếp xúc rộng rãi với báo chí thủ đô để thảo luận về vấn đề thi lại Tú Tài I khóa II, Bộ Quốc gia Giáo Dục quyết định cho toàn thể thí sinh không đủ điểm trung bình 6/20 được phép thi lại.

Ngày thi sẽ được thông báo sau.

°°°

Sau khi cuộc họp báo bế mạc, *Chính Luận* đăng tin ngay, dựa theo tinh thần những lời tuyên bố của Bộ trong cuộc họp là « không thể cho thi lại tất cả ». Nhưng sau đó nhận được thông cáo « Cho thi lại ». *Chính Luận* lại phải sửa lại mẫu tin giờ chót đã loan. Do đó mà báo ra ngày hôm qua trong mấy ngàn in đầu đề là «không thi lại», và trong những ngàn in sau thì tin đó bị đục sửa chút đỉnh. Dầu vì lý do kỹ thuật không tránh được, *Chính Luận* cũng thành thật cáo lỗi cùng bạn đọc.

Nhận thấy cuộc họp báo của Bộ Quốc Gia Giáo Dục có một ý nghĩa rất quan trọng về chủ trương thực thi dân chủ, có thể coi như sẽ mở một giai đoạn mới trong sự liên lạc giữa Chính Quyền và dư luận cho nên trước khi tường thuật chi

B xem tiếp trang 4

ĐẠI-TÁ THỨ-TRƯỞNG HỌP BÁO

BÁO CHÍ ĐƯỢC PHÁT-HÀNH TỰ-DO

• Chính quyền xác nhận tự do báo chí là cần thiết và sẽ thi hành sắc luật báo chí với quan niệm rộng rãi.

Trọng thể hay thân mật?

Chiều thứ ba, hồi 4 giờ, tại hội trường Diên Hồng, đại tá Trần ngọc Huyến, tân thứ trưởng thông tin đã bận quân phục, ra mắt báo chí thủ đô trong một cuộc họp báo.

Tuy ông có ý mong mỏi cuộc họp báo có thể là một cuộc tiếp xúc cho thêm phần thân mật, nhưng địa điểm họp, bộ quân phục, và sự hiện diện của tất cả các ông giám đốc dưới quyền trực tiếp của ông đã tỏ ra rằng ban tổ chức đã chú ý làm nổi bật vẻ trọng thể của cuộc họp báo.

Nhớ lại những lần trước đây mỗi lần thay đổi nơi bộ thông tin là một dịp để các vị vừa lãnh trách nhiệm tuyên án khai tử một vài tờ báo nên làng báo đi họp còn giữ lại phần nào những cảm tưởng ác liệt ấy, thành thử quang cảnh phiên họp vẫn còn lưu lại vẻ e dè thường lệ.

Thêm và bớt

So với chương trình công bố trước thì ông Thứ trưởng thêm một mục tự giới thiệu, bớt đi mục giải thích về tinh thần và ý nghĩa Bản Tuyên cáo của Chính Phủ vào dịp kỷ niệm 10 năm Quốc Hận (có lẽ ông cho rằng báo chí tự lực hiểu nổi Bản tuyên cáo ấy) và thay đổi mục nói về chương trình hoạt động sắp tới của Bộ Thông Tin trên địa hạt báo chí, bằng mục nói về những nét đại cương đường lối của bộ Thông tin.

Thứ nhưng mà quyền to

Sau khi tự giới thiệu rất tỉ mỉ về thân thế và sự nghiệp, gián tiếp cho cử tọa biết ông vốn theo học tại Hà Nội, đã từng làm giáo sư ở đây, đã từng chỉ huy quân trường Đà Lạt và làm thị trưởng thành phố này, vừa chỉ huy ở mặt trận Tây Bắc về, ông Tân Thứ Trưởng đã xác nhận vị trí của ông tại Bộ.

Ông đã để lộ cho cử tọa thấy một cách không thể nào lầm lẫn được rằng tuy là vẫn có sự thỏa luận giữa ông và ông Tổng Trưởng về đường lối chung nhưng ông đặc trách bộ phận thông tin, báo chí và vô tuyến truyền thanh. Ngoài ra ông còn thay mặt ông Tổng trưởng đôn đốc công việc của Bộ khi ông Tổng Trưởng vắng mặt.

Ông ngỏ ý rằng ông xác nhận như thế để ai có việc tới ông đừng gõ nhầm cửa, và cũng để chấm dứt những dư luận có thể sai lầm về chức vụ mới nơi BTT (những dư luận sai lầm ấy như thế nào thì ông quá khiêm tốn không nói tới).

Để cho sự giới thiệu ông với độc giả được thêm phần đầy đủ, thì có lẽ người làm báo phải viết thêm rằng ông là một lý thuyết gia xuất sắc về binh pháp (trước tác của ông về địa hạt này viết bằng Pháp Ngữ). Ngoài ra ông còn là một nhà văn hóa, và công tác thông tin không xa lạ gì với ông, vì có thời ông đã được bổ nhiệm Phụ Trách Báo Chí của Phủ Thủ Tướng.

Nhìn thẳng vào mắt

Với sự thẳng thắn của một quân nhân ông đã nêu lên những điều mà báo chí phàn nàn về chính quyền. Theo ông thì báo chí phàn nàn rằng chính quyền gò ép báo chí hơn là cởi mở, chính quyền gây thiệt hại vật chất cho báo chí khi tịch thu báo khiến báo

Đ xem tiếp trang 4

THẰNG-HỀ viết

Gan dạ thay!

Gần đây, nhân dịp **Chính Luận** *lớn tiếng phản ảnh dư luận quần chúng tha thiết thỉnh cầu chính quyền cho học sinh không đủ điểm thi lại Tú Tài một,* **Chính Luận** *bị ghép vào 4 cái tội tày trời mà Hề đọc lên nghe thấy rởn tóc gáy, là:*

« 1) « Lợi dụng chúng tôi để đi tới một mục đích mà chúng tôi chẳng hề có.

2) Làm mất ý nghĩa cao đẹp của cuộc tranh đấu chống độc tài trong đó chúng tôi đã góp một phần công nhỏ bên cạnh toàn thể quân và dân.

3) Chia rẽ nội bộ quốc gia.

4) Đưa ra những bài lầm nhầm để địch lợi dụng và chê cười ».

Với một cái mũ Cộng sản thật là ghê rợn:

« Mà chia rẽ đúng theo cách áp dụng định luật mâu thuẫn trong duy vật biện chứng pháp như thế, thì có lợi cho ai đây? Chắc chắn không phải cho tình trạng chiến tranh của nước nhà và cũng không phải cho nền an ninh của quốc gia ».

Hề nghĩ rằng: Trong tuần lễ quốc hận mà bị ụp cho cái tội Cộng sản thì quả là không còn gì nguy nan bằng!

°°°

Nhưng có thấy nguy nan như vậy, Hề mới biết trên cõi đời này thực không thiếu gì người gan dạ!

Ví dụ... gan dạ thay là những vị độc giả vẫn tiếp tục mua báo **Chính Luận** *và đọc những bài loại « quốc cấm » như xin cho các cô cậu tú đơn thi lại kỳ 2.*

Ví dụ... gan dạ thay là bộ Quốc gia Giáo dục, tuy biết **Chính Luận** *bị chụp mũ Cộng sản vì tội xin cho thi lại mà vẫn cứ đáp lại nguyện vọng chính đáng của thí sinh và cho thi lại như thường!*

Ôi! gan dạ thay! Gan dạ thay!

THẰNG HỀ

Trước ngày mở cuộc vận động bầu cử Tổng Thống Mỹ

2 NHÓM NGHỊ SĨ MỸ *sẽ qua V. N. điều tra*

HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Các chuyến thăm viếng Việt Nam Cộng Hòa của hai nhóm nghị sĩ sau đại hội toàn quốc đảng Dân Chủ sẽ giúp nhiều tài liệu cho cuộc tranh luận về chánh sách đối ngoại của tổng thống Johnson.

Hai chuyến thăm viếng này dự định sau ngày đại hội ngày 20-8 đã được tiết lộ trong cuối tuần qua. Một nhóm dự định viếng Việt Nam Cộng Hòa do nghị sĩ Passman, Dân Chủ tiểu bang Louisiana cầm đầu.

Nhóm kia gồm nhiều nhân viên trong ủy ban quân vụ Hạ nghị viện. Các nhân viên thuộc đảng Cộng Hòa muốn điều tra tại chỗ. Nhiều đảng viên Cộng Hòa than phiền là bộ trưởng quốc phòng Mc Namara cố cản trở chuyến thăm viếng này. Nhóm này lên án việc các cố vấn quân sự Mỹ ở Việt Nam được cung cấp dụng cụ cũ kỹ.

Ông Goldwater tuyên bố sẽ đả kích ô. Johnson về chánh sách đối ngoại, nhứt là ở Đông Nam Á.

Lãnh tụ Cộng Hòa ở Hạ nghị viện Charles A.Halleck tuyên bố chiến tranh ở Việt Nam là một vấn đề của cuộc tranh cử dù đảng Dân Chủ muốn hay không.

Ô. Passman tuyên bố tại Monroe không chắc là ông sẽ dự đại hội toàn quốc đảng Dân Chủ, dù ông là một đại biểu. Ông và ô. Goldwater là bạn thân và thường trao đổi ý kiến. Nếu ô. Goldwater được bầu tổng thống, lịch sử sẽ xem ông là một vĩ nhân vì tánh ngay thẳng của ông. Rất có thể ông Passman ủng hộ ô. Goldwater thay vì ủng hộ ông Johnson.

TRƯỚC TÒA

XỬ LẠI VỤ tàu Lạc Hồng đắm

SÀIGÒN.— Hôm qua Tòa Thượng Thẩm Sàigòn đã đem ra xử lại vụ tàu «Lạc Hồng» đắm gần Vũng Tàu gây thiệt mạng và thiệt hại cho một số người.

Trước đây thuyền trưởng Nguyễn thế Nghiệp bị phạt 6 tháng tù và

T xem tiếp trang 4

Thảo luận để làm sáng tỏ

NẠN BÈ PHÁI CÓ HAY KHÔNG CÓ trong các cơ sở chính quyền

SÀIGÒN (VTX).— Sáng 21-7, hồi 10 giờ rưỡi, ông Dương Kích Nhưỡng, Đổng Lý Văn Phòng đại diện ông Tổng Trưởng Công Chánh và Giao Thông, đã tiếp phái đoàn của Phong trào chống nạn bè phái do ông Lê Hữu Bôi, Chủ Tịch Phong trào này kiêm Chủ Tịch Tổng Hội Sinh viên Quốc gia, hướng dẫn.

N xem tiếp trang 4

★ *Phan-Nghị*

CHƯƠNG VI

42 — Một vụ âm mưu giữa thầy bói Lốc Cốc Tử với Cửu Sừng.

(Tiếp theo)

Và nhân cái cơ hội tìm gậy, Lốc cốc tử tiên sinh đã sờ soạng lung tung thiên, sờ loạn lên, nhằm luôn cả đùi non em ca nhe khiến cho em này phải kêu loạn lên:

— Gậy của bố ở dưới đất kia mà sao bố cứ dờ dẫm lu bù vậy?

Tiên sinh liền chép miệng thở dài một phát:

— Khốn khổ! Nào tôi có trông thấy gì đâu!

— Để con xin nhặt hầu bố vậy. Thế lát nữa bố bói cho con một quẻ nhá?

Và nàng liền nhặt gậy lên dúi vào tay Lốc cốc tử. Nàng nói:

— Bố vào trong kia mà ngồi. Nhà này nhiều bàn lắm ghế, bố đừng đi lại lộn xộn mà vấp ngã què cẳng.

Người Mỹ ngồi cạnh nàng không hiểu Lốc cốc tử làm cái nghề ngỗng gì, một nửa như ăn mày, một nửa lại giống ma cà bông, bèn hỏi:

— Ông ta vô đây làm cái thống chế gì?

Cô nàng liền giải thích cho vị khách quí kia biết rằng đó là một nhà thầy bói nổi danh ở đất Sè Goòng nói riêng và toàn quốc Việt Nam nói chung, phụ trách mục tử vi cho mười mấy tờ báo hàng ngày, phải thuê bốn thư ký riêng để ghi chép, có mở bua rô để tiếp khách theo đúng giờ giấc như các phòng mạch của các ông đốc tờ.

Người khách ngoại quốc nghe đoạn liền có vẻ phục lắm.

Lúc bấy giờ Lốc Cốc tử tiên sinh đã bước vào phía trong. Tiên sinh ngồi đối diện với Cửu Sừng và Bất-Chiến khiến cho hai người này phải ngưng những câu chuyện về chính trị và cách mạng. Trông thấy Lốc Cốc Tử, Cửu Sừng đã nhận ra ngay và hầu thối liên tưởng đến cái vụ tức cười ở bia đình: Lốc Cốc Tử đã bị Tuyết Ngựa tát cho một phát lật mặt vì cái tội giả vờ mù để công khai nhìn nàng thay quần áo. Sau việc ấy Tuyết Ngựa định đem nói tan hoang lên, cái sự giả vờ mù của Lốc Cốc Tử, nhưng đã bị tiên sinh chặn họng bằng cách dọa dẫm:

— Cô biết cái sự bí mật của tôi thì ngược lại tôi cũng biết rõ tất cả những sự bí mật ở trong người cô rồi. Sự bí mật của tôi, nếu cô đem nó ra thì cũng không có gì là tai hại cho lắm đối với tôi. Chẳng qua cũng chỉ mất uy tín chút xíu đối với một số nữ thân chủ là các cô ca-nhe, chiêu đãi mà thôi, nhưng còn sự bí mật của cô, nếu tôi đem nói bung ra thì là cả một sự tai hại bạc triệu. Thưa đó là cái hiện trạng bản chí tử ở người cô vậy. Cho nên, thánh nhân đã dạy: « dĩ hòa vi quí ». Vậy thì chúng ta nên xử huề với nhau là hơn cả. Tôi nhìn trộm cô một phát, cô tát tôi một phát. Coi như huề.

(Còn nữa)

ĐỀ CAO VIỆT CỘNG, 1 TÀI XẾ XÍCH LÔ BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Khoảng 1 giờ sáng 21-7, lính tuần tiễu trên đường bến Chương Dương, bắt gặp Trần văn N. (34t, tài xế xích lô máy NAB..., ở đường Đề Thám) đứng truyền truyền bãi công, bãi thị ở chỗ đông người, liền bắt về bót.

— Trong số báo hôm qua chúng tôi có loan tin: Nhà chức trách Đô Thành có bắt được 2 cán bộ Việt Cộng từ Kiến Hòa vào Sàigòn hoạt động. Nay được tin thêm cho biết: Cảnh sát lại bắt được thêm một nữ cán bộ tên Lê thị H. (16t, nữ sinh một trường tư nọ) đồng bọn với 2 cán bộ kia. (S.S)

VỤ THIẾU NỮ TỰ TỬ TRONG NÚI CHÂU-THỚI

BIÊN HÒA. — Trong số báo vừa qua chúng tôi có loan tin: Một thiếu nữ vô danh vào núi Châu Thới quận Dĩ An (Biên Hòa) tự tử. Nhà chức trách địa phương hay tin tới nơi chở xác kẻ chán đời vào nhà xác để Bác sĩ khám nghiệm. Nay có tin thêm cho biết: Hôm 21-7, ông Lại thế L. (45t, cha kẻ chán đời ở đường Đỗ thành Nhân Khánh Hội) đã tới nhận xác con và ông còn cho biết tên cô con gái là Lại thị L. (18t) đã bỏ nhà đi từ ba tháng nay. (P.V.)

ĐÁNH NGƯỜI VÀ BẮT NGƯỜI GIỮA CHỖ ĐÔNG ĐÚC

CHỢ LỚN.— Lúc 9 giờ tối 20-7, có một chiếc xe díp xịch đỗ trước cửa nhà ông Phạm văn Kh. (40t) đường Trương tấn Bửu. Có người trông thấy 6 người từ trên xe nhảy xuống, chạy xông vào nhà ông Kh. và bọn nọ vây đánh ông Kh. một trận tơi bời, rồi bắt ông Kh. mang ra xe chở đi. Vợ ông Kh. đã đi trình. Hiện chưa biết bọn người kia thuộc thành phần nào mà dám công nhiên hành động như trên. (C.C)

LỰU ĐẠN NỔ Ở ĐƯỜNG HẬU GIANG

CHỢ LỚN. — Khoảng 10 giờ 30 đêm 20-7, một tiếng nổ dữ dội xảy ra ở trước cửa căn nhà số 102 đường Hậu Giang. Nhà chức trách hay tin tới nơi mở cuộc điều tra thì được biết tiếng nổ trên do lựu đạn phát ra. Tạ văn T. (38t phu xe xích lô đạp) bị thương và chiếc xe xích lô của y mang số 2573 bị hư hỏng nhiều. Dư luận cho rằng có lẽ T. mang theo lựu đạn trong mình, chẳng may bất cẩn để rớt nổ? Tuy nhiên nội vụ ra sao còn đợi nhà chức trách mở cuộc điều tra. (C.C.)

Từ QUÊ ra TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — NGÀY THỨ NĂM 23-7-1964

(Trưa: 13 giờ đến 15 giờ. Chiều: 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S.	Lê-phước-Huy	365, đường Trần-quý-Cáp	Sàigòn
B.S.	Nguyễn-thị-Tư	194, đường Trần-quang-Khải	Sàigòn
B.S.	Tô-đình-Phong	132, đại-lộ Tổng-đốc-Phương	Chợlớn

PHÓNG VIÊN ĐIỆN ẢNH BỊ TRỘM LẤY HẾT ĐỒ NGHỀ

SÀIGÒN.— Đêm 20-7, phóng viên điện ảnh Nguyễn hiệu Hạch (26t, ở số 83/22 đường Bùi Viện) mang đồ nghề tới trường Đại học Văn khoa đường Nguyễn trung Trực dự lễ « đêm không ngủ » với sinh viên. Thừa lúc đông người quân gian đã đánh cắp của ông Hạch một máy quay phim và 2 cuốn phim trị giá khoảng 120 ngàn đồng. (S.S)

MANG SỐ GIẢ GẮN VÀO TẮC XI ĐI CƯỚP GIỰT

GIA ĐỊNH. — Liên tiếp trong hai ngày vừa qua, tại tỉnh Gia Định đã xảy ra hai vụ cướp giựt táo bạo, mà thủ phạm là tài xế tắc xi. Nhờ nhận được số xe nên các khổ chủ đã đi tố cáo với nhà chức trách. Lệnh truy nã chiếc xe tắc xi kia được ban ra, và lúc 4 giờ sáng 21-7, Cảnh sát đã chận bắt được chiếc xe tắc xi trên tại góc đường Nguyễn Huệ — Lê Lợi. Xét xe, Cảnh sát tìm được 2 tấm bảng mang số EC-0649 và NBA.231. Tại bót tài xế chiếc xe trên khai là Lê văn D. (34t. ở hẻm 232 đường Bà Hạt). (S.S.)

SÁP NHẬP HỌC LỚP SĨ QUAN THÌ BỊ ĐÂM

TÂN AN.— Cậu Lê văn Hoa (20t) sắp nhập học lớp sĩ quan, được hai người bạn tên Bạch văn Tư và Huỳnh văn Tường (ở xã Lợi Bình Nhơn quận Thủ Thừa) mời đi nhậu và đi xi nê để tiễn chân. Trong lúc 3 cậu đang đứng xem hình trước cửa rạp thì có một bọn 6 người lạ mặt kéo tới. Một người trong bọn nọ mặc đồng phục đánh cậu Tư một đấm, khiến cậu này bỏ chạy. Cậu Hòa và Tường đến xem thì bị bọn nọ đâm trọng thương. Sau đó bọn nọ vẫn thản nhiên mua vé vào xem hát như thường. Nhà chức trách hay tin phái nhân viên tới vây bắt được 5 người, còn người mặc đồng phục vào phòng vệ sinh trổ nóc nhà tẩu thoát. (H. Th.)

3 NGƯỜI CHÁN ĐỜI TỰ TỬ

SÀIGÒN.— Chiều 21-7, cô Lê thị Ch. (17t, ở đường Trương hán Siêu, Dakao) nhảy xuống sông Cầu Bông tự tử.

— Qua 1 giờ sáng 22-7, cô Nguyễn thị H. (21t, ở đường Trần khắc Chân) uống thuốc độc quyên sinh.

— Khoảng 2 giờ sáng 22-7, cô Nguyễn thị Đ. (23t, ở đường Phan đình Phùng) cũng uống thuốc độc tự tử. Nhưng cả ba đều được cứu sống. Hiện chưa rõ nguyên do. (C.C)

BỊ CHA GHẺ CƯỠNG HIẾP, CON VỢ TỰ TỬ

PHONG DINH.— Cách đây hai năm, bà góa phụ Lê thị H. (39t, có 3 con trong số đó có một cô đã gần 20 tuổi tên Trần thị Th. ở Tân Nghĩa xã Chủ Thiện) chắp nối với ông Lê văn Ch. (42t). Gần đây, ông Ch. thường giở trò « trăng gió » với cô Th., và hôm 18-7 vừa qua thừa lúc bà H. vắng nhà, ông Ch. đã cưỡng hiếp cô. Quá uất ức, tối nói trên, cô Th. lẻn ra sau nhà treo cổ chết và để lại một lá thư cho bà H. trong đó có một đoạn như sau: « Má phải mạnh dạn đi tố cáo hành động dã man của người cha ghẻ bất lương của chúng con, như vậy con và Ba mới thỏa nguyện mà ngậm cười nơi chín suối ». (T. Giao)

ĐÁNH CẢNH SÁT VIÊN, 3 NGƯỜI BỊ BẮT

SÀIGÒN. — Lúc 9 giờ tối 20-7, Cảnh sát viên Nguyễn văn Kính (32t) đi tuần trong khu Dân Sinh và có vào quán của bà Nguyễn thị Bảy để giải khát, thì bị một bọn 5, 6 tên du đãng dùng chai la ve đánh ông Kính trọng thương. Ông Kính rút súng ra bắn một phát chỉ thiên. Quận Cảnh sát gần đó nghe thấy phái nhân viên đến vây bắt được 3 thanh niên tuổi từ 17 đến 23. (S.S)

TRONG MỘT NGÀY 2 CHUYẾN XE LỬA BỊ TRÚNG MÌN

BIÊN HÒA. — Hồi 4 giờ chiều 20-7, một đoàn xe lửa tuần tiễu từ ga Long Khánh chạy tới địa phận xã Gia Rây, bị Việt Cộng giựt mìn. Sở hỏa xa Sàigòn hay tin phái chuyến xe lửa đặc biệt chở lính đi tiếp cứu; khi đoàn xe này chạy tới rừng Lập Xuân xã Hóa An (quận Dĩ An), cách cầu Hang (Biên Hòa) khoảng 700 thước, cũng bị Việt Cộng giựt mìn. Kết quả: Đầu máy bị lật và 3 toa khác bị nghiêng. Có 4 người bị thương. (T.H.)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

CHƯƠNG I

Buổi sáng hôm đó Hồ Phương ra bãi trễ. Con đường rất mịn dẫn đi từ khách sạn phất phới đầy những tà áo màu các cô đi dạo. Phương đi dọc theo hàng cây phi lao nghe rạt rào trong gió sớm mai, và lòng thấy dễ chịu với những ngày nghỉ việc bắt đầu cho mùa hè năm nay ở đây. Trên bãi người đã khá đông và chuyện tắm buổi sáng cũng vừa mới bắt đầu từ chỗ đứng giữa một nhóm cô gái bận áo tắm. Phương nhìn thấy 2 vợ chồng Đỗ Ninh ngồi bên một tiệm nước. Chàng đi đến chào họ, rồi kiếm một chỗ bên cạnh ngồi xuống ngó ra biển. Bà Đỗ Ninh tiếp tục là nhai những câu chuyện không bao giờ hết của bà trong khi ông chồng, rạp mũ trên mặt ngủ ngon trong chiếc ghế xếp, thỉnh thoảng lại thêm bớt vài ba tiếng. Cô bạn Lệ Bích với mái tóc xám, gương mặt sạm gió dễ thương ngồi yên lặng bên cạnh Phương coi xem có vẻ như mì.

Sau mới bắt nói làm hàng con kể con cá đủ thứ chuyện, bà Đỗ Ninh quay ra tung Phương bảo chàng là « nhà phóng viên thiện tài số một », là « thám tử đệ nhất », là vân vân và vân vân... Phương ngán lắm định chuồn gấp, thì may thay cha già Bãi vừa tới. Dĩ nhiên câu chuyện kéo sang để tài khác : Các cô các cậu đang đú hí trên bãi. Bà Đỗ Ninh lại có dịp chỉ trích, phê bình cái « đợt sóng mới ». Hồ Phương chỉ lên bãi, hàng hải bệnh rục ngay ;

— Bà nhìn xem tất cả những cái bình thủ nằm trên cát đó. Cái gì vậy ? Đàn ông và đàn bà ? Có thể. Nhưng sự thật tất cả đó cũng chỉ là những thân thể người ta. Không có gì khác cả.

Rồi thì bà Đỗ Ninh cũng thua Phương, bà ta bảo chữa gượng gạo:

— Có lẽ đúng vậy. Trai gái thời nay tự do lắm. Người ta không khắt khe bao nhiêu...

— Đúng thế. Phương trả lời mơ màng, thật bi thảm.

Bà Đỗ Ninh chừng hồng trước vẻ tình khả của Phương:

— Bi thảm ? Ông nói gì thế, ông Phương ?

— Vâng, đúng là bi thảm. — Phương thản nhiên trả lời — những cái thân thể người ta nằm chình ình đó làm tôi nghĩ đến nhà xác. A, mà bà có muốn nghe tôi nói về 1 cái thây chết trương ở nhà thằng cha bạn thật không?

Lập tức bà Ninh từ chối quyết liệt vì cho Phương muốn đùa, và hai vợ chồng đứng dậy thu xếp đồ đạc trở về khách sạn tắm và dùng bữa sáng.

Hai vợ chồng Đỗ Ninh đi chưa bao lâu thì Phan Lân đến. To lớn, khuôn mặt sạm nắng, Lân khoảng 50 tuổi. Mới tới, hắn mở máy tán nhảm. gươi đẹp Lệ Bích liền :

— Ô ! Trời đẹp, biển bao la. Tôi vừa mới đi dạo 1 vòng về đây Trong khi lão Bãi câu nhàu trong miệng, cô Bích tán thành ngay :

— To đi làm, tôi cũng sắp đi thuyền dạo lát nữa. Tuyệt, Tuyệt...

Hồ Phương cau mặt nhăn mỏ đời, cật bụng la de của chàng mà đi tàu, đi thuyền thì có mà tịt sớm. Cô Lệ Bích nhìn chàng tội nghiệp và chế riễu ;

— Không sao đâu, ông Phương ạ. Biển êm như bờ vậy mà. Cái việc say sóng này cũng kỳ, có người bị có người không. Tôi thì chuyện đó không có, nhưng tôi lại bị chóng mặt, chóng mặt khi phải leo lên cao ấy mà. Cũng như bà Thu Liên vậy. Có lần bà ấy đi cùng tôi leo lên đồi, may không thì ngã xuống rồi đấy. Bà ấy coi bộ nặng hơn tôi nhiều...

Đúng lúc đó thì Thu Liên từ dưới nước đi lên. Nàng cởi cái mũ tròn cao su và mái tóc xõa xuống làn da trắng mịn. Mang chiếc áo tắm rộng, Thu Liên băng qua bãi tiến đến chỗ mọi người, cười chào, rồi ngồi xuống bên. Thu Liên khá đẹp nhưng lại có vẻ nghiêm trang quá.

Cô Lệ Bích hỏi :

— Chị không sưởi nắng ngoài kia à ?

— Không, tôi sợ nám da lắm, và tôi không có thoa dầu.

Hồ Phương im lặng ngó ra biển. Nàng đã nhìn thấy lấp loáng trên mặt biển êm dịu. Câu chuyện tiếp tục quanh quẩn nhiều chuyện. Cô Lệ Bích nói đến những vụ án của Phương. Phan Lân nói toàn chuyện ma quỷ. Hắn hăng hái nói đến Chúa Quỷ Địa Ngục, Thần Ác, đủ thứ chuyện như điên rồ. Lão Bãi đây về tự hào huênh hoang kể những chuyện đi Tây, đi Tàu.

Một lát sau, từ cuối bãi, cô Lệ Bích nhìn thấy Lê Khoa, chồng của Thu Liên, tiến tới. To lớn, vạm vỡ, điển trai, Khoa thật khá bảnh. Từ xa, hắn hoa tay chào vợ và nàng gọi hắn đến. Hắn bước đến. Và giữa lúc đó thì nàng xuất hiện. Ra từ khách sạn và đi về biển, người đàn bà vận bộ đồ tắm màu trắng đi sao nổi bật hẳn lên rực rỡ, quyến rũ. Gương mặt đẹp tuyệt đời, mái tóc óng ánh, làn da màu hồng nâu sạm cùng với 1 thân hình cân đối, từ đó người ta như nhìn thấy muôn vàn cám dỗ và thu hút mãnh liệt. Nàng khoảng 30 tuổi, nhưng sự thực trẻ hơn nhiều. Nàng mang 1 cái mũ loại đi biển bằng carton rộng thùng thình màu xanh, có vành thật rộng.

Sự xuất hiện của nàng thật đột ngột và sóng gió. Những người đàn bà trên bãi xì xào to nhỏ. Những người đàn ông nhất loạt đều quay đầu về 1 hướng, mặt mũi đuỗn ra, ngây người đúng 5 phút nhìn. Lão Bãi suýt liền mấy phát nước miếng rồi mới rít ;

— Ái Sương đó ! Vợ lão đại úy Mạnh. Tôi có xem nàng trong vở kịch : « Cưng ơi, theo em nầy ! ». Bây giờ nàng thôi đóng kịch rồi. Chiều quá hả ?

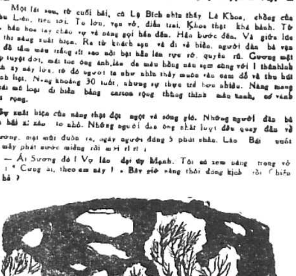

Lệ Bích nói :

— Nàng đẹp thật, song nàng ta có vẻ khiêu khích quá.

Thu Liên lại thêm :

— Phải đó. Cô ta có vẻ Quỷ sứ như ông Lân vừa nói đây. Thế đủ chỉ chuốc lấy họa.

Phan Lân thì thầm :

— Mấy cô gái loại này chỉ là 1 thứ tai họa cho...

Hắn ngắt ngang câu nói. Từ xa, Ái Sương đứng lại trên bờ nước nói chuyện với mấy thằng lõi, và nàng cười thật tươi khi nhìn thấy Lê Khoa. Như 1 kẻ mê mẩn, Khoa bước tới với nàng. Họ nói với nhau mấy câu rồi sánh vai đi ra xa. Ái Sương vẫn cười, nụ cười tưởng muốn cuốn xoáy và nhận chìm lấy tâm trí kẻ đối diện. Và khi cả hai đến ngồi trên 1 mỏm đá sau vách núi chất ngất ngó ra biển, thì Thu Liên đứng dậy và bỏ đi không nói một lời.

Mọi người ngồi im lặng, lòng như thấy khó chịu và thương hại giùm cho đôi vợ chồng trẻ. Cô Lệ Bích bỏ đi dạo thuyền. Lão Bãi quay lại nhìn Hồ Phương nãy giờ vẫn yên lặng mơ màng và hơi khó chịu :

— Ông nhìn cái gì đăm đó thế, ông Phương ?

— Tôi nhìn người đàn ông độc nhất quay đầu lại khi nàng đi qua.

Đó là một người đàn ông trạc 40, tóc cắt ngắn, da sạm, ngồi trên cát, ngậm ống điếu và hấn đọc báo.

— Chồng cô ta đấy ! — Lão Bãi kêu lên. — Văn Mạnh đó !

— Tôi đã biết rồi — Hồ Phương trả lời lạnh lùng. Lão Bãi cụt hứng bỏ đi. Phương quay tới nhìn Phan Lân. Hắn đứng yên như tượng gỗ, mắt đăm đăm ngó về phía Ái Sương. Và hắn lầm bầm:

— Người đàn bà đúng là con của quỷ. Quỷ sứ và Địa ngục đã hoàn toàn hóc thân vào đó. Ông có tin không ?

Và, từ đôi mắt hoang dại ra vẻ căm của hắn, Phương thấy như bốc lên 1 tia lửa kỳ dị, dữ dội và lạnh lẽo.

Còn lại 1 mình trên bãi, Hồ Phương ngồi bó gối trông mây trong trời, nghĩ ngợi mãi đến lão chủ nhiệm tờ báo cau có, gắt gỏng khi nghe chàng đi nghỉ hè ở Mỹ Khê, rồi tự cười thầm cho đến khi Mai Ngọc đến bên. Sáng nay Ngọc mang 1 chiếc áo dài xanh nước biển tha thướt càng tăng thêm vẻ duyên dáng, dễ thương. Phương yên lặng ngắm nàng và càng lấy làm lạ vô cùng khi nghĩ rằng cô gái mảnh dẻ trước mặt mình đây lại có thể tự 1 tay gầy dựng nên 1 gia sản khá dầy dể và tiếng tăm riêng cho nàng. Ngọc bắt đầu câu chuyện và nàng nói đến quá khứ rồi tương lai của mình 1 cách say mê. Ngọc bảo nàng sẽ không lấy chồng, và đối với nàng 1 ông chồng, 1 bầy con lóc nhóc thật là quá phiền. Hồ Phương móc túi lấy thuốc hút và mơ màng nhìn theo làn khói bập bềnh trôi đi, thình lình chàng hỏi :

— Đại úy Mạnh là bạn cũ của cô hả ?

Ngọc nhìn chàng, sững sốt ;

— Sao anh biết. Mạnh có nói với anh à ?

Phương lắc đầu :

— Không ai nói với tôi gì cả. Chuyện dễ biết quá mà. Suy nghĩ xem ! — đến đây bàn tay và giọng nói của chàng bắt đầu ba hoa — Cô ở đây đã 8 ngày. Cô vui vẻ, có yêu đời. Vậy mà hôm nay thình lình một cái gặp tôi có lại than phiền này nọ và tỏ vẻ sầu. Lại thêm, không ai bắt chai, cô lại tuyên bố không lấy chồng, ngán ngẩm sự đời, cô lại mơ mộng về quá khứ vân... vân... và vân... vân... Có chuyện gì xảy ra vậy ? không có gì lạ ở khách sạn những ngày vừa rồi. Ngoại trừ, chiều hôm qua, đại úy Mạnh và vợ con đến trọ. Tất nhiên điều đó phải liên quan với cô và chỉ cần chịu khó suy đoán một chút là được liền. Có phải vậy không, thưa cô?

— Đúng vậy — Mai Ngọc trả lời với vẻ khâm phục — Mạnh và tôi là bạn thân từ nhỏ. Hai gia đình chúng tôi quen nhau lâu rồi. Mạnh tốt với tôi vô cùng. Chúng tôi không gặp nhau đã lâu lắm, dễ chừng cũng đến gần 15 năm.

Ngọc nghĩ một lát rồi lại nói :

— Mạnh là người rất đứng đắn, cẩn thận, vô cùng trầm tĩnh, chỉ phải có 1 điều bậy : Anh ấy lấy vợ bậy bạ lắm. Anh ấy không biết quan tâm đến vợ mình bao nhiêu.

(CÒN TIẾP)

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ HAI — CHƯƠNG XI

Sự bí mật của bà Phúc Lai

Trần Dũng định sẽ hỏi nàng lại việc đó xem sao, nhưng chàng không tin vì nàng mà Văn Phượng rơi vào tay Văn Bình.

Nếu quả vì nàng mà Văn Bình làm hại Văn Phượng thì sao ?

Trần Dũng khó chịu vì ý nghĩ đó, chàng hỏi Mộng Lan :

— Cô Mộng Lan ! Hồng Loan có phải là người của Văn Bình không ?

— Không đâu anh, anh lầm nàng rồi. Nàng không là người của Văn Bình.

Nàng là người coi sóc anh ta, đừng để anh ta làm lố quá, có thể bị nguy hiểm.

— Vậy nàng là người của ai ?

— Em nói ra vô ích, vì chẳng ăn thua chi đến anh ?

— Nhưng cô giấu tôi có ích gì ?

— Dĩ nhiên là có ích cho em.

Trần Dũng vụt hỏi :

— Có phải là nàng làm việc cho ông Thuần ?

— Anh nghĩ vậy à ?

— Lúc nãy khi xe tôi ra thì có xe khác đưa nàng đuổi theo tôi. Tôi nhớ đã gặp xe đó và tài xế đó ở trong nhà ông Thuần.

— Nếu nàng là tay sai ông Thuần thì anh nghĩ sao ?

— Dính dáng chi đến tôi, nhưng tôi biết cô và ông Thuần thù địch nhau.

Chàng tiếp :

— Vì vậy kia trước cô cũng muốn có tôi để làm người hộ vệ cô, mà ông ta cũng muốn có tôi. Cô và ông ta cũng đến nhờ tôi.

Nhưng tôi không theo ai cả. Có phải vậy không cô ?

— Anh nói cũng có lý đó. Nhưng phải kể điều này ra. Em đích thân nhờ anh và mời anh đến nhà em như thượng khách, còn họ đem tiền, sắc đẹp, thế lực ra dụ dỗ dọa nạt anh để anh theo.

Họ còn muốn giết anh khi anh không theo họ. Như vậy anh rõ tư cách đôi bên khác xa nhau.

Vả lại em nhờ anh dạy em học bắn, chứ không nhờ bộ vệ mình.

— Cô và ông Thuần sao lại thù nhau ?

SỐ 94

Truyện dài của PHI-LONG

— Thí dụ như chúng tôi thù địch nhau, anh sẽ giúp bên nào ?

— Bên nào có lẽ phải cô ạ !

— Thật thế anh ? Anh nói thật hay nói đùa.

— Thật. Tôi hứa giúp bên nào có lẽ phải.

Chàng tiếp :

— Nhưng tôi khó hiểu tại sao cô và ông Thuần rình nhau như vậy ?

— Rình nhau? Sao anh có cảm tưởng thế ?

— Còn gì nữa. Hôm qua thấy cô và ông không chào nhau khi giáp mặt, nên tôi nghi ngờ.

Hôm nay tôi biết rõ ràng hai người thù địch nhau. Ông ấy gặp cô ở nhà tôi đi ra và ngờ cô mời tôi mời cho hai người chặn tôi lại để theo tôi đến đây, xem cô và tôi quen nhau ra sao ?

Ông ta sợ cô nên phải phòng bị đủ mặt, và nếu tôi theo cô, e nguy cho ông ta.

— Anh xét việc khoa học lắm. Nhưng dù vậy anh cũng còn kém lắm.

— Tôi công nhận tôi kém, nhưng tôi muốn hỏi cô tôi kém về điểm nào ?

— Anh không thể nhận rõ ai là kẻ tốt trong giây lát.

— Tôi biết ông Thuần không là người tốt như thiên hạ, nhưng ông là cậu vợ tôi. Ông và tôi vô can nên tôi không để ý đến ông.

— Nhưng nếu Hồng Loan không giúp anh, ông ta hạ anh lâu rồi.

Ra ông ta là người sai Hồng Loan đến dụ tôi ?

— Đúng vậy.

— Nhưng làm gì ông ta định hại tôi ?

— Vì họ biết em mời anh giúp. Dĩ nhiên họ không muốn để anh vào tay em.

Nếu ta kết hợp lại thì họ nguy, nên họ phải hạ anh trước, nhưng có lẽ có Hồng Loan che chở cho anh, có thể cô ta bảo anh không theo ai cả, và chỉ thích yên thân, nên họ bỏ qua chuyện anh.

— Vậy có Hồng Loan là người tốt.

— Có lẽ vì nàng mến tánh tình anh. Đức độ anh cảm hóa được nàng.

— Tôi không ngờ tôi được vậy.

Thình lình Mộng Lan nói :

— Nhưng ta gặp nhau không vì chuyện đó.

— Tôi muốn biết cô dạy tôi điều chi ?

— Đâu dám vậy. Tôi chỉ chuyển lời Văn Phượng đến anh thôi.

Nàng ước mong anh không buồn nữa. Nàng khổ sở và muốn tránh mặt anh, tự cho không còn xứng đáng với anh.

— Xin cô nói lại với nàng tôi yêu kính nàng suốt đời tôi.

Xin nàng đừng nghĩ nhiều về những sự đau tối đã qua. Đời nàng còn dài.

Mộng Lan chua xót vì phải nói chuyện tình duyên của em mình với người mình yêu, nhưng nàng đâu có tà tâm, muốn chiếm đoạt Trần Dũng về cho mình.

Trần Dũng buồn buồn tiếp :

— Tôi không thể nào sống yên tâm được một ngày cô ạ ! Lúc nào tôi cũng nghĩ đến nàng.

Tôi quý trọng, kính yêu và cảm phục lòng hy sinh đẹp đẽ của nàng.

Trong đời của tôi không ai vì tôi hơn Văn Phượng ! Nếu phải làm việc gì để cho nàng có hạnh phúc, tôi quyết không từ nan.

— Như vậy anh phải về với nàng. Chỉ có cách đó, vì nàng yêu anh, nàng cần có anh che chở hạnh phúc nàng.

Trần Dũng nghẹn, chàng ấp úng một lúc rồi nói với Mộng Lan :

— Tôi công nhận tôi bèn kém rấu xa! Giá tôi suy xét được, và giá tôi không buông cuộc đời cho may rủi, ngày nay đâu đến đỗi nào.

Tôi vẫn còn có thể nhìn thấy nàng mà không thẹn, nhưng ngày nay tôi còn mặt mũi nào trở lại với nàng ? Tôi thẹn phải thấy nàng cô ạ !

— Anh không nên tự ái...

Trần Dũng lắc đầu, nói :

— Không vì tự ái, mà vì quá thẹn ! Tôi chẳng xứng đáng.

— Nàng bảo nàng không xứng đáng với anh. Anh cũng nghĩ vậy, thì cả hai tự làm khổ nhau.

— Không đâu ! Nàng nói thế vì nghĩ cạn, còn tôi nghĩ kỹ và nhận thấy tôi tàn tệ.

— Nhưng chuyện đã lỡ và bây giờ anh nên nghĩ đến tương lai là hơn.

Thình lình nàng hỏi :

— Nhưng có phải anh không nỡ bỏ Lệ Kiều chăng ?

— Lệ Kiều hoàn toàn vô tội với tôi. Nàng yêu tôi chân thành cô ạ !

Tôi phải công nhận nàng chưa làm quấy với tôi việc gì từ ngày nàng là vợ tôi.

— Anh kéo dài tình trạng làm khổ anh và khổ nàng.

— Nhưng tôi làm sao xa người vợ hoàn toàn tốt. Tôi không kể dĩ vãng, nhưng tôi thấy hiện tại Lệ Kiều rất hoàn toàn.

Mộng Lan cười và nói ;

— Tôi mong giấc mộng anh sớm tàn để anh nhìn thấy sự thật rõ hơn.

— Tôi không tin nàng quấy cô ạ ! Nàng chưa hề có cử chỉ tỏ ra khinh tôi nghèo, hay có thái độ nào chứng tỏ hết yêu tôi.

Tôi khó xử trong việc này, vì dù sao ta cũng phải có lương tâm với ta.

Mộng Lan lạnh lùng nói :

— Em chẳng ý kiến anh. Em không thể nào tưởng tượng anh có cô vợ như Lệ Kiều.

Trước anh, nàng có hàng trăm nhân tình rồi. Có lẽ anh hiểu chuyện đó mà.

— Nhưng từ ngày có tôi, nàng hoàn toàn vì tôi. Ta không thể vì dĩ vãng của một người, mà ghét giận người đó khi hiện tại người đó rất tốt.

— Anh nói đúng. Nhưng dù vậy em cũng không thể nào thân nàng được.

Trần Dũng hỏi :

— Chuyện ta chỉ có vậy thôi phải không cô ?

— Vâng, chỉ có vậy thôi. Em muốn anh và Văn Phượng xum họp lại với nhau.

— Tôi mong còn hơn cô, nhưng hoàn cảnh tôi và nàng ngày nay khác xưa.

Tôi không muốn bàn chuyện đó cho thêm buồn ra vì tôi không có lối giải quyết.

— Anh có vẻ pho mặc đời anh cho may rủi đưa anh đến đâu thì đến.

Trần Dũng không nói nữa, chàng im lặng như nhìn nhận sự đó.

Một lúc lâu, chàng nói :

— Chúng ta đi dạo vườn cho thú vị hơn nói toàn chuyện buồn.

— Vâng, em đưa anh đi.

(CÒN TIẾP)

SỐ 17

Tiểu thuyết phóng tác của HỒNG-DƯƠNG

(Tiếp theo)

— Chúc cô ngủ ngon.

Chiếc xe rồ máy leo đi. Hải Triều ngả lưng ra đệm tựa, thở phào, hai mắt nhắm nghiền, tâm trí rối loạn. Mãi một lúc sau này mới chợt nhớ chưa nói địa chỉ cho bác tài.

Ngồi trong bóng tối trên xe taxi, nàng cảm thấy dễ chịu hơn đôi chút. Hải Triều đầy gói sách ra xa nàng, như người ta muốn tránh một vật bẩn thỉu. Nàng úp mặt vào hai bàn tay. Nhưng mà, kỳ lạ thật... Nàng không còn muốn khóc nữa, nàng cũng không còn cả ý nghĩ muốn xua đuổi hình ảnh cái hôn bất ngờ, mà lúc này đã làm nàng phát khiếp. Bây giờ, ngồi trên xe có một mình, và an toàn, ý nghĩ về chiếc hôn lúc này lại tới với tâm trí này, thoạt đầu thì còn hơi lạm cho nàng hãi hùng, sau rồi mơ hồ như kích thích mạnh và cuối cùng nó làm cho nàng thấy thú thú. Ông Mạnh đã hôn nàng. Ông Mạnh... nàng cũng biết rằng lẽ ra nàng phải cảm thấy giận dữ mới phải... Nhưng sao, dường như lại có một cảm giác mới lạ, như đang dần dần xâm nhập vào tâm hồn nàng, lan ra khắp cơ thể nàng, như một chất men, một thứ say sưa thơ mộng.

°°

Gò vấp, nơi Kiều Loan đang sống với cha mẹ nàng là một quận lỵ nay được coi là vùng ngoại ô Saigon. Nơi đây mang lẫn lộn cả bộ mặt đồng quê lẫn thành thị : Có những túp lều tranh không rộng quá ba thước bề ngang, trong đó cả một gia đình chín mười người chen chúc sống, hướng về ánh sáng đô thị để tìm sự sống qua ngày. Trái lại, có những tòa biệt thự rộng mênh mông, bỏ không, một tuần gia đình chủ nhà mới về nghỉ mát một lần. Tuy nhiên cũng có một số bác sĩ, luật sư, kỹ nghệ gia về sống hẳn tại đây trong những tòa biệt thự lớn ẩn sau những hàng cây um tùm hoặc những bức tường cao nghều. Con cái họ, nếu còn nhỏ họ cho ở nội trú tại những trường lớn ở Saigon, khi chúng lên tới Đại học, họ cho chúng ở trọ hẳn ở Thủ đô. Nhưng khi chúng mới tới bậc trung học, họ buộc lòng phải để cho chúng theo học tại trường quận, nếu không họ sẽ bị thiên hạ liệt vào hạng đài các rởm.

Cha Kiều Loan, ông Vũ văn Kiều, là một y sĩ ; ông thừa hưởng của cha mẹ một căn nhà khá rộng tại đây, mà ông vừa dùng để ở, vừa dùng để làm phòng mạch và nhà hộ sanh. Mẹ nàng thuộc một gia đình trung lưu ở Sàigòn. Bà đã gặp cha Kiều Loan trong một buổi dạ vũ của trường Dược ; lúc đó ông chồng bà bây giờ đang học trường thuốc, còn bà thì mới học hết bậc trung học phổ thông. Hai người đính hôn ngay và họ làm lễ thành hôn ngay sau khi ông này thi ra trường. Hết thời kỳ nội trú thực tập, hai ông bà đưa nhau về Gò vấp ở, vì hai lý do : tìm một căn nhà để vừa ở vừa làm phòng mạch tại Saigon rất khó, nếu không có nhiều tiền ; ở Thủ đô, bác sĩ nhiều quá, nên một bác sĩ mới ra trường như ông, mà làm ăn ở Saigon thì chỉ có đói dài.

Thoạt đầu bà bác sĩ Kiều lấy làm thích thú được sống trong tòa nhà này, vì nó có vẻ như một trang trại ở đồng quê. Nhưng chỉ một ít lâu sau bà bắt đầu thấy khó chịu vì cuộc sống chật hẹp nơi đây, vì thiếu bạn bè, thiếu cái không khí tưng bừng của đô thị mà bà đã quen sống, vì cái sự tầm tối thiếu thẩm mỹ của các khu phố. Vì thế bà quả quyết rằng hai đứa con bà phải trở thành dân Saigon như bà. Vì thế có một dạo bà đã cho Kiều Loan lên Sài Gòn học, Thằng em trai nàng, kém Kiều Loan năm tuổi, sau khi đậu Trung học đệ nhất cấp, cũng được bà cho lên theo học bậc chuyên khoa tại một trường tư ở Saigon. Không phải là bà bác sĩ Kiều có nhiều cao vọng. Duy chỉ có bà xét thấy cuộc sống ở Gò Vấp không mang lại cái gì là dễ chịu cho đời các con bà, mà bà thì không muốn các con cái phải sống cuộc đời tăm tối.

Về chuyện tâu rõ giữa Kiều Loan và Hoạt, bà bác sĩ Kiều mặc dù có lấy làm tức thật, [song] không phải vì những lý do tình cảm như Kiều Loan. Bà là người thực tế, và thấy con bà mới có hai mươi cái xuân, lại đẹp, nên bà tin chắc không thiếu gì chàng trai con nhà khá giả bên sẽ. Bà chỉ tiếc có một điều là con gái bà đã mất nhiều thì giờ với vụ đính hôn đó, thay vì lẽ ra Kiều Loan có thể giao thiệp với những bạn trai của nàng, những sinh viên sắp ra trường có nhiều cậu còn khá giả và tương lai sáng sủa hơn Hoạt. Hơn nữa, lúc này, kiếm bạn trai cho « ra hồn » đâu có phải là dễ, nhất là với những cô gái không có mặt thường trực tại Saigon. Vì thế khi được biết Kiều Loan nhận làm việc ở nhà xuất bản Hương Cảo, bà bác sĩ Kiều rất lấy làm hài lòng. Bà biết rằng nghề này của Kiều Loan chả có gì là « hiền lành », nhưng thời buổi này, các cô gái đều cần phải có công ăn việc làm, dù là chưa cần kiếm tiền sống, các nàng không thể cứ sống vu vơ ở xó nhà cho nó mốc ra.

Còn ông Kiều thì đúng là một mẫu bác sĩ lý tưởng của những quận lỵ nhỏ. Ông rất mến các thân chủ ông, và ngược lại các thân chủ ông đều mến ông. Có những bệnh nhân tới với bác sĩ Kiều, ngoài mục đích nhờ chữa bệnh, còn để thổ lộ những bực rọc của họ, nhất là các các phụ nữ ở trong quận, tưởng tới nhờ ông chữa cả tâm bệnh. Ông là một con người hiền hòa, dịu dàng, hào phóng, sẵn sàng hy sinh rất nhiều cho các con bệnh. Vì thế ông ít có thì giờ để săn sóc tới chính gia đình đình ông. Thường thường cứ sau bữa ăn tối, ông nghe radio, hay xem báo qua loa, rồi đi ngủ ngay. Kiều Loan hầu như là cô gái duy nhất trong quận này không tâm sự với ông. Nàng chỉ hay nói với mẹ. Vả lại ông Kiều rất trọng nể vợ, nên mỗi khi có chuyện gì ông thường bảo các con : « Ra hỏi mẹ, chắc ăn hơn. »

(CÒN TIẾP)

SỐ 40

Truyện dài của VÂN-QUANG

(Tiếp theo)

— Không cần. Chắc họ đã lo cho tôi người tài xế khác rồi. Sáng mai cậu cứ việc ở nhà đi, chiều mai cậu nên ghé trung đoàn để nhận huy chương. Cậu cứ coi như một kỷ niệm của chúng mình trong thời gian cộng tác với nhau.

Phi giơ tay chào trung tá Lạc, và trước khi xoay người bước ra, Phi nói với Loan và Phượng :

— Tôi về nhé. Nếu thứ bảy này còn ở đây tôi sẽ tới vào buổi chiều.

Loan tiễn Phi ra cửa, tiếng nàng đằm ấm :

— Chúc anh ngủ ngon...

— Cám ơn Loan.

— Khoan, Loan chưa nói hết mà. Chúc anh ngủ ngon sau khi đi chơi thật nhiều đêm nay.

Phi cười :

— Như vậy càng cần phải cám ơn Loan nhiều hơn nữa. Chưa có ai lo cho tôi như thế cả.

Loan chợt thấy đôi má nàng bừng sau câu nói ấy của Phi. Nàng mỉm cười rồi quay ngoắt ngay vào trong nhà

Niềm vui của Liên to đến như một thác nước vừa thoát khỏi một con đê đập mỏng khi nhìn thấy Phi ở trước mặt mình. Những mong nhớ, những chờ đợi đến độ gần gian từ gần một tuần nay bỗng cùng chồi dậy và trôi phăng. Liên ôm chầm lấy Phi :

— Anh về hồi nào ?

— Anh mới về tới.

Toàn thân Liên như dính lấy người Phi, nàng như một thiếu phụ cho chồng xa vắng mấy năm tròn, chứ không hề mang một dấu hiệu nào của một cô tình nhân ở vô tương. Nàng như người tìm thấy một người chết sống lại, nàng sợ rằng đó chỉ là một giấc mơ — và dù có là một giấc mơ đi chăng nữa nàng cũng không hề muốn giấc mơ đó tan đi mau chóng — Nàng nhìn chàng đăm đăm trong ánh sáng màu tím của một bản tango. Tiếng nàng lạc đi :

— Anh đi hành quân phải không ?

Phi khẽ gật :

— Sao em biết ?

— Em mới nghe anh Minh nói lại.

— Em gặp Minh hồi nào ?

— Cách đây vài bữa, anh ấy có tới đằng nhà. Anh ấy mời em đi chơi, nhưng em mắc bận.

Quả là điều Phi không thể nào ngờ tới được Minh lại hành động như vậy. Chàng không ghen với Minh mà chỉ buồn cười, chán nản vì cứ chỉ trẻ con đó. Tuy vậy Phi không nói ra, chàng không muốn cho Liên nhìn rõ tâm trạng mình về việc này. Chàng nói lảng :

— Nhớ em quá, vừa về tới anh đến đây ngay.

— Em có nghe radio về tin chiến thắng của anh. Không hiểu tại sao từ hôm biết anh đi hành quân, hôm nào em cũng đón nghe đài phát thanh, nhất là đài quân đội.

Phi cúi xuống môi Liên lần thứ hai. Nụ hôn kéo dài, chỉ cần một chút ý thức nho nhỏ, Phi hiểu thấu đáo tình yêu Liên đã dành cho chàng. Không phải người con gái nào cũng biết nói như vậy, cũng biết hành động như vậy. Và hành động đó cũng không thể có từ một tình yêu giả dối, đón phép mà Phi thương thấy nhan nhản ngoài cuộc đời, nhất là dưới những ánh đèn, xâm tối như trong khung cảnh này.

Giọng Liên lại dịu dàng thoáng nhẹ :

— Em có linh cảm rằng hôm nay anh sẽ về. Sau đó em suy luận là chiến thắng rồi thì anh phải về chứ ở đó làm gì ! Em càng tin anh sẽ về. Mười một giờ em mới đi làm. Tới đây em thập thõm nhìn ra cửa hoài, đợi mãi, bây giờ vừa quay ra quay về, anh tới lúc nào em không hay.

Phi ghì chặt vai Liên :

— Linh cảm của em hay lắm, có lẽ sau Loan cũng hay nữa. Đúng thường......

***Đôi môi Liên long lanh, một cảm giác ngây ngây** rờn rợn chạy thật nhanh trong cơ thể. Nàng ghé vào tai Phi nói nhỏ :*

— Anh đợi em một chút, chúng mình đi chỗ khác.

Phi nói đùa :

— Về nhà nhé ?

— Bỏ cứ là đi đâu anh muốn.

Vàng vậy Liên rời Phi, nàng đi nhanh về cửa buồng. Phi đứng nhìn theo cho tới khi Liên khuất trong bóng tối rồi chàng mới trở ra xe.

Năm phút sau, Liên mang chiếc áo mưa màu xanh xám ra tới, màu áo và dáng đi thật quen thuộc như đã ăn sâu vào tâm khảm Phi chàng muốn kéo dài khoảng hè phố ngắn này ra để chàng được ngắm nàng thật lâu, để chàng được sống những giây phút đẹp nhất của tình yêu mà rồi đây, biết bao nhiêu lần chàng mới được sống lại một lần hay là không bao giờ nữa cũng nên. Phi thèm khát những giây phút này thình thoảng một đêm chờ người yêu trong xe, dưới bóng tối của hàng me rậm lá. Nhìn bước người yêu trên vỉa hè như những tiếng reo vui, lòng người quân nhân trẻ như mở hội.

Cánh cửa xe mở rộng, Liên bước lên, nụ cười rạng rỡ, ánh mắt say đắm :

— Em ghét anh

Rồi nàng sà vào vai người yêu. Chiếc xe rời khỏi vùng bóng tối của những cành me. Hai mái đầu sát lại gần nhau. Tiếng Phi nhẹ như tiếng thở :

— Mình về nhà hay đi ăn ?

— Em đã mua sẵn đồ ăn cho anh để trong tủ lạnh. Đêm không ăn anh chịu sao nổi. Em biết tính anh... hâu ăn lắm.

(CÒN TIẾP)

(Tiếp theo)

HỒI THỨ HAI MƯƠI BA

Cốt nhục - Tình thâm.

Hãy nói Hồng Tiểu với Mộ Phong đi tới Cửu Nghi, chưa đến Tam Nguyên Bang, thì đã nghe thấy người của Tam Nguyên Bang nói, Chân Chân đã về đến Tam Nguyên Bang rồi. Mộ Phong nghe nói cau mày lại nhìn Hồng Tiểu ngạc nhiên cười và nói :

— Chị Hồng đoán rất đúng. Quả nhiên Chân Chân cô nương đã vô sự về đến Tam Nguyên Bang rồi, chúng ta mau tới Tam Nguyên giáp mau đi.

Hồng Tiểu vừa cười vừa đáp :

— Tam Nguyên Bang oai trấn giang hồ, Bang bang chủ danh cao vọng trọng, như thấy chúng ta đường đột vào trong Tam Nguyên như vậy hơi thất lễ một chút.

Mộ Phong hơi đảo đôi ngươi nhìn Hồng Tiểu vừa cười vừa hỏi tiếp

— Chị Hồng định đi tới đó bằng cách nào. Theo ý tôi thì chúng ta nên đi thẳng vào chứ không nên vào lén, vì Tam Nguyên này có nhiều chòi canh ngầm, và nhiều chốn mai phục bắn bằng đạn. Trong Tam Nguyên giáp không khác gì tường đồng, vách sắt hổ huyệt, đầm rồng, thật khó mà đi được nửa bước.

Hồng Tiểu vừa cười vừa nói tiếp :

— Bang Chân Chân đã giao hảo với Thanh Phong thì Bàng Thiên Hiểu đã là cha chú chúng ta, cho nên người nói trong Tam Nguyên Giáp, canh gác cẩn mật như thế, dù có chỗ không để phòng đi nữa, chúng ta cũng không nên làm như do thám một bang hội nào trên giang hồ, mà đột nhập một cách vô lễ.

Mộ Phong vừa cười vừa đáp

— Dù sao chị Hồng vẫn là quang minh lỗi lạc, nếu chị đồng ý đàng hoàng vào bái kiến Tam Nguyên Bang, thì trên bái thiếp nên dùng cái tên Tỳ Thanh Ngọc Nữ hay là cái tên Đằng Ma Tú Sĩ.

— Vì Tam Nguyên bang đã phái Liễu Như Yến với Hoa Hầu Nhi đi đuổi Mộ ... định bắt cóc Tỳ Thanh Ngọc Nữ, nên phen này hiền đệ cứ dùng cái tên Đằng Ma Tú Sĩ thì hơn.

— Lần này, chúng ta thẳng thắn vào bái kiến Tam Nguyên Bang, khác hẳn lần ngầm ngầm vào đó 'Vạn Kiếp Môn. Nên trên bái thiếp viết biệt hiệu xong lại còn phải viết cả tên họ thật nữa.

— Nếu vậy hiền độ viết cho tôi Đằng Ma Tú Sĩ Mạnh Vô Ưu đi !

— Mạnh Vô Ưu ba chữ thật là hay, tiện thể chị làm ơn đổi họ tôi mà cái tên họ

— Phong đệ, sau gọi là Giáng Ma Lang Quân, Hoàng Vô ...

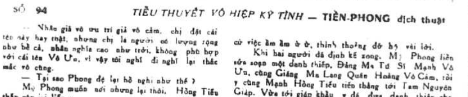

SỐ 94

TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

... Nhân giả vô ưu trí giả vô cảm, chị đặt cái tên này hay thật, nhưng chị là người có lượng rộng như bể cả, nhân nghĩa cao như trời, không phù hợp với cái tên Vô Ưu, vì vậy tôi nghĩ đi nghĩ lại thấc mắc vô cùng.

— Tại sao Phong đệ lại hỏi nghĩ như thế ?

Mộ Phong muốn nói nhưng lại thôi. Hồng Tiểu thấy vậy lại tiếp :

— Xưa nay Phong đệ vẫn hào phóng lắm, sao ngày hôm nay bỗng lại...

Nàng chưa nói dứt thì Mộ Phong đã nhìn nàng nói :

— Chị Hồng, thật ngoài chị ra đối với bất cứ ai hay bất cứ việc nào, thậm chí đối với bản thân tôi, tôi điều cảm thấy mà hoặc hết sức.

Hồng Tiểu thấy thái độ của Mộ Phong như vậy kinh ngạc vô cùng, nàng liền cau mày nghĩ thầm :

— « Mộ Phong bị cảm xúc gì đây, nên lời ăn lẽ nói của y mới nản chí như vậy ».

Thấy nàng cau mày nghĩ ngợi, Mộ Phong lại cười ngay được và nói tiếp :

— Chị Hồng tôi đã nghĩ ra được một lý do rất hay, để đi bái hội Bang bang chủ rồi.

Hồng Tiểu thấy thái độ của Mộ Phong thay đổi nhanh chóng như vậy, trong lòng rất kinh ngạc, nhưng vẫn hỏi :

— Phong đệ đã nghĩ ra lý do gì, thử nói ra xem.?

Mộ Phong vừa cười vừa đáp :

— Chúng ta giả bộ làm như không hay biết Bàng Chân Chân đã về tới Tam Nguyên Bang rồi ; và đem những hung tin của chúng ta lượm được ở Vạn Kiếp Môn mà nói cho bang chủ hay.

Hồng Tiểu lắc đầu đáp :

— Đùa như thế hơi thái quá.

— Có gì đâu mà thái quá, chúng ta cứ theo đúng sự thật mà nói. Nếu quả thật, Chân Chân cô nương đã về tới thì Bàng bang chủ cũng gọi cô ta ra để dành tạo lời đón đại đi, như vậy có lẽ là chị được gặp Bang cô nương mà chị nguyện lập một ngôi mộ rồi không ?

Hồng Tiểu đành phải nghe theo ý kiến, đỏ mà mỉm cười đáp :

— Tiểu đệ muốn làm thế nào thì làm, nhưng bình sinh tôi chưa hề nói dối ai bao giờ.

— Chị Hồng cứ yên tâm, khi đã tới Tam Nguyên ... thì tôi sẽ mọi việc để cho tôi ứng đối, còn chị cứ việc âm âm ừ ừ, thỉnh thoảng đỡ hộ vài lời.

Khi hai người đã định kế xong, Mộ Phong liền sửa soạn một danh thiếp, Đằng Ma Tú Sĩ Mạnh Vô Ưu, cùng Giáng Ma Lang Quân Hoàng Vô Cảm, rồi y cùng Mạnh Hồng Tiểu tiến thẳng tới Tam Nguyên Giáp. Vừa tới giáp khẩu y đã đưa danh thiếp cho đệ tử tuần tiễu của Tam Nguyên Bang và nói :

— Bạn làm ơn vào thông báo với Bàng bang chủ hộ, nói có hai người có việc cơ mật muốn xin vào yết kiến bang chủ.

Tên đệ tử của Tam Nguyên bang xem danh thiếp ngẫm nghĩ giây giây lát, rồi cau mày lại trả lời :

— Hai vị có biết gần đây Bàng bang chủ rất cần sĩ, không tiếp khách lạ không, chỉ sợ...

Mộ Phong không đợi cho đối phương nói xong liền đỡ lời ;

— Ngài cứ việc vào cho Bàng bang chủ hay, chúng tôi Mạnh Vô Ưu với Hoàng Vô Cảm ở Vạn Kiếp Ma Cung mới Dã Nhân tới, như vậy may ra Bàng bang chủ phá lệ tiếp kiến tôi cũng nên.

Vạn Kiếp Ma Cung và nói Dã Nhân quả thật rất có công hiệu. Tên đệ tử đó buộc danh thiếp của hai người vào chân con chim bồ câu để con chim đem thiếp vào cho Bàng bang chủ. Tên đệ tử đó mời Mạnh, Hoàng hai người ngồi đó đợi chờ.

Một lát sau con chim bồ câu bay trở ra có đem chỉ thị của Bàng bang chủ, tên đệ tử kia xem xong chỉ thị liền vái chào Mộ Phong và nói ;

— Quả thật bang chủ đã phá lệ tiếp kiến hai người, hiện giờ bang chủ đang ở trong Dưỡng Đức Hiên chờ hai vị đấy.

Nói xong, y liền bảo người dẫn Hồng Tiểu cùng Mộ Phong đi thẳng vào trong Tam Nguyên Giáp.

Vừa đi Hồng Tiểu vừa nói với Mộ Phong rằng:

— Hiền đệ thông minh thật ! Nếu đệ không nói mấy chữ Vạn Kiếp Ma Cung thì khi nào họ lại chịu để cho chúng ta vào như vậy!

Mộ Phong đắc chí cười, tay chỉ cảnh sắc ở dọc đường và nói :

— Chị Hồng xem kìa, đây là Cửu Chiết Phi Lưu, kia là Hàm Thanh Tiểu Trúc, đó là Thính Thủy tinh, còn chỗ này là Bách Hồ Hồng kiều. Những cảnh sắc này đều thanh tao lắm.

Hồng Tiểu vừa thưởng thức, vừa gật đầu nói :

— Cảnh sắc đã đẹp tuyệt, mà những tên đặt cho những cảnh này lại càng tao nhã thêm, đủ thấy trong Tam Nguyên Bang, ngọa hổ, tàng long...

Nàng chưa nói dứt bỗng kêu "ủa" một tiếng rồi ngạc nhiên hỏi lại Mộ Phong rằng :

— Phong đệ mới đến Tam Nguyên Bang lần đầu, sao đối với cảnh trí dọc đường lại quen thuộc đến thế ? Cảnh nào hiền đệ cũng biết tên riêng của nó cả ?

— Tam Nguyên oai trấn giang hồ, Tam Nguyên giáp ở nơi Cửu Nghi này là võ lâm thánh địa ở Lưỡng Hồ. Tuy đệ chưa tới nơi lần nào, nhưng cứ những nói của các người bạn cho hay, vài ba người rót vào tai mình luôn như vậy, thì chả cần đến nơi cũng có thể thuộc lòng được. Nghe nói những tên của các cảnh trí này là do Bàng cô nương đặt ra nữa.

— Cứ xem tài ba của cô ta cũng đủ biết cô ta là người thế nào, cô ta được bình yên trở về thì không những Thanh Phong mừng rỡ, mà cả tôi cũng được an ủi vô cùng.

—Chị Hồng quả thật là người đẹp như tiên, lòng hiền từ như bồ tát chỉ mong Bàng cô nương biết được, chị có lòng hải hà không ghen ghét; nàng với Cổ Thanh Phong yêu nhau như thế, và cũng là một giai thoại để cho người đời ca tụng rồi.

Hồng Tiểu vừa cười vừa đáp :

— Từ xưa tới nay người đàn bà nào chả hay ghen ; nếu Chân Chân có ghen tuông tôi đi nữa thì đó cũng là chuyện thường tình, bằng không thì nàng là người siêu nhân. Phong đệ, có lẽ chúng ta sắp đi gần tới Dưỡng đức Hiên rồi, hiền đệ đừng có gọi chị Hồng, chị Hồng như thế hoài, nên nhớ chị là Mạnh Vô Ưu và hiền đệ là Hoàng vô Cảm nhé !

Mộ Phong mỉm cười gật đầu, người đi trước dẫn đường đã dẫn hai người đi tới trước một tinh viện, người nọ liền ngừng bước lại và nói ;

— Mời hai vị vào, bổn Bàng Bang Chủ đang đợi chờ hai vị ở trước thềm Dưỡng đức Hiên đấy !

Hồng Tiểu được nghe cái tên Bàng thiên Hiểu đã lâu, ngửng đầu nhìn lên thấy ở trên thềm trước tinh xá có một ông già mặc áo bào xanh rán dài, mặt mũi trông rất thanh kỳ đang đứng đó.

Tất nhiên không cần hỏi rõ, ông già mặc áo bào xanh đó thế nào cũng là Bang chủ của Tam Nguyên Bang rồi, nhưng mặt mày của ông ta lại có vẻ âu sầu lắm.

(CÒN TIẾP)

ỉa báo mỗi ngày của các em — Số 84

Mai Bê Bi

Lời hay, ý đẹp

— Việc thiên hạ nên đem cái tâm của thiên hạ ra mà khu xử, không nên khu xử bằng cái khôn ngoan vụn vặt, trí tuệ nhỏ nhen.

TẢ TÔN ĐƯƠNG

— *Trời đất sinh ra nhiều thứ dữ, nhưng chính người đàn bà là con thú dữ nhất trong bầy thú ấy.*

V. D.

Các em tìm hiểu

HÉC QUYN ác chiến với đười ươi!

(Tiếp theo) — THÔNG THÁI kể

Héc Quyn vùng vẫy, nhưng chiếc lưới làm bằng một loại thép rất tốt, chàng không sao thoát khỏi. Nữ hoàng Y Pô Lít bèn sai quân mang ra một bình thuốc mê, tưới lên đầu Héc Quyn, lập tức chàng ngất đi tức thì. Còn lại Tê Dớt, chàng định xông lại cứu bạn, thì đã bị ngay mấy tên nữ quái lực lưỡng giữ chặt chân tay, không sao cựa quậy được.

Bọn nữ quái khiêng Héc Quyn xuống một bãi tha ma hẻo lánh, nằm trong một hầm núi. Trong hang có đầy những pho tượng đá cằn cỗi. Tê Dớt ngẫm kỹ toàn là tượng đàn ông. Bỗng bọn nữ quái tháo lưới, đem trói Héc Quyn vào một chiếc cột đá không lồ giữa hang. Tê Dớt cũng chịu chung số phận.

Nữ chúa Y-Pô-Lít nói :

— Chúng mày ở đây cho đến tối, sẽ nhìn thấy nhiều chuyện lạ !

Tê-Dớt chẳng nói chẳng rằng. Chàng nhổ một bãi nước bọt đánh bẹt vào mặt nữ hoàng Y Pô Lít, khiến nàng giận tím mặt. Nhưng bỗng nữ hoàng cười rú lên một hồi rồi bảo :

— Được ! Chốc nữa sẽ biết !

Nói xong cả bọn đi ra khỏi hang núi, chỉ còn lại Héc Quyn và Tê-Dớt bị trói chặt cứng trong hang.

Trời mỗi lúc một tối dần. Hơi lạnh trong hang toát ra khiến Tê Dớt phải cắn răng chịu đựng. Nhưng ngay lúc đó thì Héc Quyn bỗng tỉnh cơn mê. Chàng còn đang ngạc nhiên vì quang cảnh khác lạ trong sơn động, thì bỗng có tiếng kêu binh binh, và có tiếng thở hồng hộc. Là người thính tai, chàng biết ngay đó là một con đười ươi rất dữ tợn. Giống đười ươi này vừa đi vừa đấm vào ngực, nên mới có tiếng binh binh vang dội ấy. Héc Quyn vội lên gân, bắp thịt của chàng nổi lên cuồn cuộn. Ngay lúc ấy, tiếng thở trở nên mạnh mẽ hơn, và đúng là một con đười ươi kinh tởm xuất hiện.

Con đười ươi cao lớn, chân tay nó đầy lông lá hôi thối. Trên cổ nó đeo một chuỗi sọ người để...làm dáng, y như các thiếu nữ đeo hạt ngọc vậy. Con đười ươi trông thấy Héc Quyn và Tê Dớt bị trói, nó có vẻ sung sướng lắm. Nó đưa tay lên mũi quẹt ngang một cái cho nước mũi bớt chảy, rồi chậm rãi tiến lại gần. Héc Quyn thấy tình thế nguy ngập, chàng cố gắng vận hết nội công. Chàng hét to lên một tiếng kinh hồn táng đởm. Chính tiếng hét này làm con đười ươi giật mình, nó lùi lại phía sau mấy bước. Trong giây phút ngắn ngủi đó Héc Quyn đã bứt được xích. Chiếc xích to bằng cổ tay liền được Héc Quyn cầm lấy dùng làm khí giới.

Con đười ươi biết gặp phải đối thủ nguy hiểm. Nó gầm lên và xông bằng lại phía Tê Dớt để giết chàng thanh niên trẻ tuổi này. Nhưng Héc Quyn đời nào buông tha. Chàng quay chiếc xích đi một vòng rồi ném thẳng tới mặt con đười ươi. Chiếc xích đập trúng trán. Con đười ươi đau quá rú lên. Nó vội quay mình lại dơ hai tay lên trời rồi ôm choàng lên mình Héc Quyn. Nhưng Héc-Quyn tránh được.

Con đười ươi ôm hụt, cả thân hình to lớn của nó đè lên một pho tượng đá. Bỗng có tiếng rú lên kinh khiếp, pho tượng đá ngã vật xuống đất, các mảnh đá gẫy trên mặt đất đều có máu chảy ra !

Tê Dớt và Héc Quyn trong tình trạng ấy, biết ngay mỗi pho tượng là một người đàn ông đã bị bọn A-Ma Dôn sát hại. Hai chàng thường nghe người ta kể lại bọn A-Ma-Dôn khi đã cơ chỉ giữ con gái để nuôi, còn con trai thì chúng bóp mũi cho chết. Chúng thường chèo thuyền đi tới các đảo lân cận, bắt cóc đàn ông đem về đảo, lấy làm chồng một thời gian, sau đó cho uống một loại thuốc, khiến người đàn ông biến thành tượng đá. Tuy là tượng, không cử động được, nhưng người đàn ông vẫn nhìn thấy mọi cảnh vật xung quanh, vẫn thấy đau đớn... Chính trường hợp hôm nay là một trong những trường hợp bạn hữu mà hai chàng được trông thấy.

Con đười ươi thấy máu chảy, nó hăng tiết hơn. Nó liền bẻ mấy pho tượng đá để làm khí giới chống nhau với Héc Quyn. Mỗi lần bàn tay to lớn của nó dật đứt pho tượng rời khỏi nền, thì y như có tiếng hét và máu lại chảy chan hòa. Héc Quyn biết nếu đánh nhau trong động mãi, con đười ươi nổi điên phá hết các pho tượng, tức là giết chết hết những người đá thì hỏng to. Nên chàng vội rút một cây đuốc để trên tường, hoa cây đuốc vào mặt đười ươi. Đười ươi vốn sợ lửa, nó cứ lùi dần, lùi dần ra phía cửa hang. Héc Quyn chạy theo ra ngoài, thấy một bãi đất rất rộng, cỏ non mơn mởn mọc. Con đười ươi đứng cách Héc Quyn lối 20 thước. Chàng tiếc là không có cung tên trong tay. Nếu có một chiếc tên tẩm máu rắn trăm đầu, thì chỉ một phát là con đười ươi chết ngay. Héc Quyn quẳng cây đuốc xuống đất, rồi chàng nhặt ngay một hòn đá lớn lăm lăm cầm trong tay. Con đười ươi thấy Héc Quyn bỏ đuốc, nó liền xông tới. Nhưng khi chỉ còn cách Héc Quyn lối mười thước, thì hòn đá to đã từ tay Héc Quyn phóng ra, trúng giữa mặt. Con đười ươi tối tăm mặt mũi, nhưng nó vẫn cứ xông đến... Cách Héc Quyn lối ba thước thì vòng dây xích lại được quang ra, trúng đỉnh đầu.

Con đười ươi lúc đó không còn nhìn thấy gì nữa. Nó choàng tay ôm đại lấy Héc Quyn. Lần này Héc Quyn không tránh. Chàng cũng xông lại, thừa lúc đười ươi chưa trấn tĩnh được tinh thần, liền dùng chân phải đánh vào gót chân phải của con đười ươi, đồng thời đẩy cả người lao về phía trước. Đó là một thế võ làm cho địch thủ mất thăng bằng mà hiện nay những người tập nhu đạo thường hay dùng. Tiếng Nhật gọi là Ô-Sô-Tô-Ga-Ri. Con đười ươi mất thăng bằng liền ngã ngay xuống, đầu đập vào một tảng đá, đau điếng người. Nhưng nó vốn khoẻ, nó chồm dậy được, và lần này nó lao mình vào Héc Quyn mạnh như vũ bão. Con đười ươi dơ cánh tay phải ra thoi vào mặt Héc Quyn, nhưng Héc Quyn né tránh được. dơ hai tay bắt lấy cánh tay lông lá ấy, nhanh nhẹn xoay mình trở lại, dùng mông hất người con đười ươi lên, rồi hai tay kéo mạnh con đười ươi về phía trước. Vừa bị hất, vừa bị kéo, con đười ươi ngã lộn đi một vòng qua vai Héc Quyn. Đó là đòn I - Pông - Sô - I - Na - Ghê, rất lợi hại.

Liệu Héc Quyn có trị nổi con đười ươi Không ?

Giải đáp Ô chữ

SỐ BÁO HÔM QUA

GIẢI ĐÁP

1) Hưng Đạo
2) Ưu tiên
3) NT—Ô—HB
4) Giong to
5) Đê — Giuỗ
6) Anh Tuan
7) O—Boan

TỐ MÒ

Lịch sử : *Ngày 11 tháng 6 năm Đinh Tỵ (1377) quân Chiêm Thành kéo đại binh tới xâm lăng thành Thăng Long.*

Ngày 12 tháng 6 năm Đinh Tỵ (1377) quân Chiêm Thành dẫn quân ra cửa Đại Hát, liền gặp gió bão khiến các chiến thuyền bị chìm, binh lính chết gần hết.

Cũng ngày 12 tháng 6 năm Quý Mão, công thần nhà Lê là Lê Sát phụ chính cho Lê Thánh Tôn, đã bị kẻ dèm pha nên bị xử tam ban triều điển (cho chọn ba thứ để chết : uống thuốc độc, tự thắt cổ hoặc tự âm gươm vào bụng).

Cười

LÊ LOI

Giờ Địa Dư thầy giáo hỏi trò Bê:

— Trò Bê, dân số VNCH có bao nhiêu người ?

Trò Bê đứng dậy lễ phép nói :

— Thưa thầy có 14 triệu người.

Thầy giáo hỏi trò Bi :

— Này trò Bi, trò Bê nói thế có đúng không ?

Trò Bi :

— Thưa không được đúng lắm ạ.

Thầy lại hỏi :

— Vậy thì có bao nhiêu người ?

Trò Bi điềm nhiên :

— Vì... má con mới sinh em bé tối hôm qua, ạ !

TRANH ĐỐ VUI

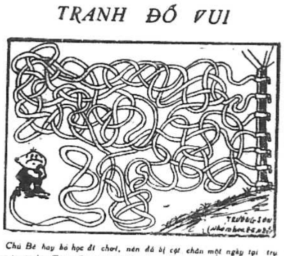

Chú Bé hay bỏ học đi chơi, nên đã bị cột chân một ngày tại trụ xi măng trước hè. Trong 7 sợi giây trên đây, chỉ có 1 sợi cột chân chú Bé mà thôi : Các bạn thử tìm sợi giây nào ác nghiệt đó !

GIA ĐÌNH LY LY — ĐỨC-KHÁNH

DIỄN-ĐÀN

AI ĐIẾU CÁC «LÀNG CŨ»

PHAN KHOANG

Vài tháng trước đây, nhân Phó Thủ Tướng đặc trách bình định tuyên bố về việc cải tổ xã thôn, tôi đã có dịp bàn mấy lời về vấn đề ấy trên vài tờ báo ở Saigon. Trong các bài báo ấy, chủ ý tôi là đề nghị duy trì chế độ xã thôn tự trị, và trả pháp nhân tư cách lại cho các làng cũ, để trong lúc này, nhân dân vui lòng lo bảo vệ thôn ấp.

Tiếp đó ông Tham vụ báo chí nha Bình định có trả lời tôi, đăng trên báo Dân Ta. Tôi đọc bài của ông Tham vụ rồi thở ra mà không trả lời. Không trả lời là vì theo lời ông Tham vụ, Chánh phủ đã quyết giữ làng mới làm đơn vị hành chánh hạ tầng, tôi còn nói nữa làm chi ! Thở ra là vì thấy với cách ấy thì công cuộc bình định không thể nào thành tựu như nó có thể thành tựu.

Đáng lẽ, câu chuyện đến đó là thôi. Nhưng vừa rồi, đọc bài « Có nên lấy lại làng cũ làm đơn vị hành chánh không » của ông Mai Lâm, và bài « Phải trả các xã cũ về vị trí cũ » của ông An Điền Nguyễn xuân Tình, đăng trên báo *Chính Luận*, thấy hai tác giả rất am hiểu tâm lý người dân quê Trung Việt và tình hình các làng xã Trung Việt, tôi nghĩ cũng nên bày tỏ thêm mấy lời, trước là hưởng ứng với tiếng nói be bóng của người Trung (tôi đoán hai ông Mai lâm và An điền là người Trung, và đến với vấn đề trọng đại như thế mà chỉ nghe tiếng nói của ba người chúng tôi), sau là để từ biệt các làng cũ Việt Nam, các làng ấy đã đóng một vai trò thích đáng trong sự điều hành cuộc sinh hoạt xã hội của nhân dân nước này trong ngót nghìn năm của lịch sử.

Thật ra thì chúng ta đã từ biệt với các làng cũ từ năm 1946. Nhưng từ biệt mà mong ước chỉ là tạm thời. Việt Minh có ý định hủy bỏ, đảo lộn hết các cơ cấu xã hội sẵn có, cắt đứt với quá khứ để tiện thiết lập một trật tự mới theo chủ trương của Cộng sản. Họ bắt đầu ở các làng xã rồi sẽ đi đến gia đình, đến quốc gia. Ngụy Diệm thì nhắm một tham vọng khác : hủy bỏ, đảo lộn, cắt đứt với quá khứ để thiết lập một trật tự mới, tiện cho chế độ độc tài và thoán hoạt. Trong thời gian ngót 20 năm trời ấy, người dân quê chỉ mong chánh quyền ấy chóng sụp đổ, để họ được trở lại với làng cũ nghìn xưa của tổ tiên để lại. Cuộc cách mạng 1-11-63 bộc phát, họ đã tưởng là được như nguyện. Nhưng nay họ phải thất vọng !

Lòng thiết tha, quyến luyến của người dân quê, nhất là người dân quê Trung Việt, đối với làng xã họ, thật là dễ hiểu, và qua những ý kiến của quý ông Mai lâm, An Điền Nguyễn xuân Tình và của tôi trong mấy bài báo trước, quí vị trong Chính quyền và quí vị độc giả đều đã biết rõ lý do.

Qua các lý do và trình bày ấy, quí vị đã thấy sự quyến luyến, thiết tha, và cách tổ chức làng cũ ấy lợi cho công cuộc chống Cộng ra sao, và không thỏa mãn được sự quyến luyến ấy, truất bỏ tổ chức kia thì di hại thế nào. Quí vị cũng đã thấy sự kết hợp ngang xương các làng cũ, sự bắt buộc các làng giàu đem của cải chia cho các làng khác, nghĩa là cộng sản hóa làng mới, đã gây ra bất bình, phẫn uất đến bậc nào.

Làng cũ có một tính cách thiêng liêng, tư hữu, đối với dân làng : ruộng đất ấy, hồ đầm ấy, rừng núi ấy, của cải ấy, mương đập ấy, đình từ, miếu vũ ấy, những tập tục về tương tư, tương trợ ấy, cái tinh thần tương thân, tương ái ấy v.v.. Chính là do tổ tiên họ, từ thế hệ này qua thế hệ khác, đã khai phá, mở mang từng tấc này đến thước khác đã xoi vét, bồi đắp, gìn giữ với biết bao mồ hôi và nước mắt, để góp nhặt, tẩn tiện, kinh doanh với bao nhiêu nhẫn nhục mới có nên được, đã khéo léo thông cảm với người đồng hương, đã nhọc nhằn cổ xúy, khích lệ, khuyến nhủ, giáo hóa, mới gây dựng thành. Và trong các cái ấy và bầu không khí ấy, người dân quê đã cảm thấy êm đềm, thỏa thuê, dễ chịu, quen thân như trong một đại gia đình. Ngày nay, các cái ấy và bầu không khí ấy đã bị truất quyền, bị phân chia, bị tan tác, dưới con mắt của chính những chủ nhân đương sự, thì cái tâm trạng phản ứng thế nào, tưởng ai cũng rõ.

Các nhà tâm lý học đều công nhận rằng con người trong thời gian, là một cái gì liên tục, không thể gián đoạn được, và dưới đáy lòng của mọi người, đều có một cái bản ngã riêng, và một bản ngã chung, gọi là siêu ngã (sur-moi). Cái bản ngã chung ấy là sự kết tinh của những tư tưởng, tình cảm, tôn giáo, luân lý, phong tục, tập quán của mấy mươi đời, nó chi phối cái bản ngã riêng trong mọi hành vi, tư tưởng của con người. Vậy không thể nào phủ nhận nó, và không thể nhất đán mà trừ khử nó đi được. Người dân quê Việt Nam sống đã nghìn năm trong làng mạc mình, cũng đã có một bản ngã chung như thế, và một người vong bản đến bực nào cũng vẫn mang trong lòng một ít cái bản ngã chung ấy. Bản ngã chung là một yếu tố rất quan trọng. Bản ngã chung của dân tộc, tức là hồn dân tộc, hễ bền chắc thì dân tộc mới có sức mạnh để bảo vệ mình, và những cái gì tốt đẹp của mình mà mình muốn bảo vệ. Sở dĩ đến ngày nay, dân tộc Việt Nam còn giữ được cá tính, trải qua bao nhiêu thử thách xâm lăng của văn hóa ngoại lai, là nhờ có một tâm hồn dân tộc cương rắn. Tâm hồn dân tộc ấy, hiện nay, rất cần thiết, vì nhờ nó, người dân mới cương quyết chống Cộng. Vẫn biết tâm hồn cương rắn ấy phải biết mềm dẻo để thích ứng với những nhu cầu của tiến hóa, nhưng nếu quá mềm dẻo, quá dễ uốn nắn, đến nỗi yếu ớt, rồi hùa theo bất cứ những thay đổi nào, dù không thích hợp, không cần ích, thì dân tộc sẽ phải trải qua những bước phiêu lưu không biết đưa nước nhà đến đâu.

Dầu sao, cái bản ngã chung của người dân quê đối với làng mạc họ là một thực tại, nếu cần hủy bỏ nó cũng phải sửa soạn trước, sắp đặt dần, đợi đôi ba thế hệ về sau sẽ thực hiện, nếu không muốn đương đầu với một sự phản đối, dầu là ngấm ngầm, của dân chúng nạn nhân. Mà thử hỏi, giờ đây, không sửa chữa sắp đặt, lại ở giai đoạn đương cần tranh giành dân chúng với Cộng sản mà trừ khử ngay bản ngã chung ấy, như thế có phải là một chính sách khôn khéo của nhà cầm quyền không?

Trong bài báo trả lời tôi của ông Tham vụ Báo chí nha Bình định, ông đã đưa ra những lý do sau đây, để bác bỏ việc trả các làng cũ về vị trí cũ. Ông nói : Cơ cấu xã thôn trước 1945 đầy hủ tục và tệ đoan... và trong cơ cấu ấy, người dân thích sống an phận thủ thường, không muốn xê dịch và cải cách.

Ấy là ông Tham vụ lấy việc trước 1945 mà suy đoán tình thế ngày nay và tương lai. Nhưng, thưa ông, vì lẽ dịch hóa, và trải qua những biến cố trong 20 năm qua, các hủ tục, tệ đoan ấy hầu hết không còn nữa, và không thể tái sinh trong các làng mới, còn sự xu hướng của cá tính là một vấn đề phức tạp, tùy thuộc rất nhiều yếu tố, chứ không phải chỉ do làng mạc, và trước vận hội mới mẻ, và những trào lưu tân tiến ngày nay, mà chúng ta còn e ngại như thế là chúng ta hoài nghi tất cả công trình hướng dẫn, giáo hóa mà Chính phủ, các đoàn thể chính trị, các giới trí thức v.v... đương và sẽ đứng ra lo liệu, đảm đương. Tôi tiếc trong một bài báo ngắn ngủi, không thể trình bày tường tận các điểm trên đây. Trước năm 1945, tôi là một trong những người thường đem những tệ đoan, hủ tục của làng xã chỉ trích trên báo chí. Mà rồi mà đến nay trông lại thì thấy các tệ đoan, hủ tục ấy đã mất đi nhiều, nhưng đồng thời, ở các « làng mới » đã sinh ra nhiều tệ đoan, hủ tục khác, mới mẻ hơn. Thì ra việc đời biến đổi, quanh quẩn, khó lường, có khi nhanh chóng hơn mình tưởng tượng, và nếu lấy cặp mắt hoặc sách vở, báo chí đã nhìn, đã nói về sự tình của một thời gian để nhìn, để suy đoán một thời gian khác thì cũng nhiều khi không đúng.

Đến lý do nay của ông Tham vụ nêu ra mới là quan trọng. Ông Tham vụ nói : «Duy trì làng xã xưa tức là duy trì một tình trạng bất bình đẳng trầm trọng, cùng một địa phương mà làng thì giàu có, làng thì nghèo không bao giờ ngóc đầu lên nổi».

Ô ! té ra ông hủy bỏ làng cũ là nhằm việc đem của cải nó mà san sẻ cho làng khác ! Chúng ta sống dưới chế độ tư sản kia mà ! Các làng cũ vốn là những đơn vị có pháp nhân tư cách, có quyền tư hữu tài sản, nay ông tước đoạt tài sản ấy đi, ấy là ông vi phạm một điều cấm kỵ lớn lao nhất của thế giới tự do. « Đồng tiền là huyết mạch » và « của mất thì ruột đau ». Đối với người dân quê, các tục ngữ ấy càng có một ý nghĩa thiết tha đặc biệt. Thế mà bảo họ vui vẻ mà ngồi chung với các làng nghèo khác để hợp thành một làng lớn, thì họ vui vẻ sao được !

Trong các cuộc hội diện ấy, các làng nghèo đã «tọa hưởng kỳ thành» thì ngồi xuất râu, cười mũi, đắc ý, trong khi ấy, các làng giàu bị truất hữu kia thì ngậm ngùi, khóc thầm. Ấy là cái tình cảnh các Hội đồng xã hiện nay đó. Các làng giàu bị truất hữu ấy xin nhắn với ông Tham vụ một lời : « Ở vùng Saigon Chợlớn, sao ông còn duy trì cái tình trạng bất bình đẳng trầm trọng kia ? Ông còn đợi gì mà không san bằng nó đi, vì cũng địa phương mà các khu phố xá, đại thương gia, công chức cao cấp, thì giàu có tiền muôn bạc ức, nhà lầu, ô-tô, còn các khu lao động thì nghèo khổ không bao giờ ngóc đầu lên được, ông san bằng đi thì chúng tôi vui vẻ gia nhập làng lớn của ông ».

Thiết tưởng nâng đỡ các làng nghèo khó mà nâng đỡ cách ấy thì thật là tồi hạ sách. Sao Chánh Phủ không tìm các cách để mà giúp họ, các làng đất đai xấu quá thì cứ đi dần vào cao nguyên, vào Nam Việt, giang sơn còn rộng tại chân để quá ... dân đến làm ăn ... chen lấn nhau làm chi để phải lấy ngang xương của kẻ có trao cho kẻ không có, gây ra bất bình, vì những bất bình ấy có thể truyền mãi từ thế hệ này qua thế hệ khác.

Từ xưa, xã hội Việt Nam gồm ba cơ cấu căn bản : gia đình, xã thôn, quốc gia. Gia đình, xã thôn có vững chãi thì quốc gia mới an cường. Xã thôn còn là cơ cấu đứng giữa gia đình và quốc gia, giữa nhân dân và nhà nước. Hiện nay xã cũ đã bị truất phế ... thế bằng một xã mới gồm những phần tử quyền lợi mâu thuẫn nhau, và phần tử nào cũng đương còn nặng lòng nhớ tưởng vị trí cũ của mình. Xã như vậy liệu có thể vững chãi để làm tròn chức vụ trong giai đoạn sóng gió hiểm nghèo này không.

Bài này đáng lẽ không có, vì Chính phủ đã quyết định duy trì làng mới, không cho dân trở về làng cũ, thì nói ra mấy lời trên đây cũng không ích chi. Nhưng người xưa có nói : «Cái quan định luận ». làng cũ đã chết, Chính phủ đã đậy nắp hòm cho nó thì người dân cũng có quyền bình luận nó. Tiếc rằng bài báo ngắn ngủi không thể bình luận đầy đủ, thì tạm gọi đây là mấy lời « ai điếu » cũng được.

Thôi các làng cũ, các người hãy vui vẻ về nơi cực lạc. Những kẻ đã sống xứng đáng thì chết cũng được yên lành. Các người chết oan ta biết. Ta ngậm ngùi nhận thấy người ta đối với các người có nhiều chỗ bất công, công tội của các người không được xét đoán phân minh, rồi đan tay chặt đứt cuộc đời ! Nhưng biết làm sao được với cái tâm địa và cái trí thông minh của con người trong thời tao loạn ? Và chính đương lúc người dân quê rất cần đến các người thì các người lại phải ra đường thế, thật cũng đáng tiếc lắm đấy !

Tại đây các người thuộc về lịch sử. Ta hứa sẽ có dịp viết những bài đại luận đầy đủ chi tiết về các người để phục hồi danh dự cho các người.

Thưa quí ông Mai Lâm, quí ông An Điền, xin cùng tôi, ba ta đầy chiếc xe tang một phút, để tỏ chút tình với kẻ có trí.

Dầu chổi HOA MỸ

lâu năm danh tiếng, dùng xoa rất tốt. TRỊ :
— Đau lưng, Nhức mỏi, Phong thấp, đả thương.
— Sưng đau, sai khớp, sau khi sanh đẻ.
Hỏi các tiệm thuốc Bắc.

Nhà thuốc **Bướm Vàng**

19-b đường Ngô tùng Châu SAIGON
(646 —12-2-63)

VIỆN BÀO-CHẾ
ODILIA BA-LÊ Pháp Quốc
HÂN HẠNH GIỚI THIỆU
PHẤN THOA SẢY (RÔM)
Inolène
(POUDRE)
THƠM MÁT. THOA SAU KHI TẮM
SÁT TRÙNG NGOÀI DA
CON NÍT VÀ NGƯỜI LỚN
NGỪA NGỨA NGÁY, MỌC MỤN
(BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY)

HO, Bổ phế linh đơn Thụy Lâm loại A.

Trị : Các chứng ho lâu, nhiều đàm, ho cảm, ho đàm, ho gió, yếu phổi, rang ngực, tự nhiên sút cân.

Bạch-Đới

hoàn Thụy - Lâm

TRỊ : Cúng đầu côn, ngứa cửa mình, ra huyết trắng (các tiệm thuốc Bắc đều có bán)

Nhà thuốc THỤY - LÂM
191 Gia Long — Saigon
K.N. số 423 ngày 25-...63

Đau Bao Tử, Đau Ruột, Đau Bụng kinh niên

UỐNG

DƯỠNG TỲ HOÀN

— ÔNG TIÊN —

CẦN CHO NGƯỜI :

Ăn uống không tiêu, no hơi sình ruột, ợ chua.

Hỏi các tiệm thuốc Hoa Việt Saigon 228, Lê thánh Tôn

Nhà thuốc ÔNG TIÊN
Phú Lâm — CHOLON
KNBYT số 519 Ngày 20-11-63

Camphophyline

VIỆN BÀO-CHẾ **Millot** — PHÁP-QUỐC

THUỐC UỐNG — *trị bịnh* : - YẾU TIM - NGHẸT THỞ - HEN SUYỄN - HỒI HỘP

THUỐC CHÍCH — CÓ THỂ DÙNG ĐỂ PHA THUỐC TRỤ SINH — THAY THẾ SÉRUM GLUCOSÉ — PHÒNG NGỪA NGẤT XỈU.

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

ĐÃ THÍ NGHIỆM TẠI CÁC BỆNH-VIỆN BA-LÊ

Thuốc Bổ máu bồi bổ cơ thể : **NGŨ-TẠNG-TINH** Lê-Văn-Linh

TRỊ : các thứ bịnh thiếu máu, suy nhược, mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm, lao lực gầy yếu, đau lưng, đau mỏi khỏi. PHỤ NỮ KINH KỲ KHÔNG ĐÚNG, khi huyết suy kém (có bán ở các tiệm thuốc Bắc *K.N. số 609 ngày 18-12-63*

Trong thời kỳ thai nghén, để bồi dưỡng cho quí Bà được khoẻ khoắn, ngủ yên ăn ngon, và trị các chứng ụa mửa, mệt nhọc, bón, thai trằng đau lưng, quí Bà dùng thuốc :

DƯỠNG-THAI CHỊ-BỬU Lê-văn-Linh

đến ngày sanh mau, em bé cứng mạnh (có bán ở các tiệm thuốc Bắc) Và 532 Đồng Khánh Cholon. K.N. số 606 ngày 18-12-63

Chuyện lạ

MỘT TUẦN LỄ TRONG ĐỜI NGƯỜI NỮ SINH VIÊN

Hàng ngàn nữ sinh viên ở Melbourne mới được các chuyên viên về thống kê « hỏi thăm » bằng cách trả lời các câu hỏi về cuộc sống hàng ngày. Lấy con số một tuần lễ cho tiện, họ hỏi các cô nữ sinh viên về việc dùng thời giờ trong tuần lễ. Các cô đã trả lời rất thẳng thắn, không dấu diếm, vì vậy sau khi tính toán kỹ lưỡng, các nhà thống kê mới tìm ra con số trung bình như sau đây :

— Các cô dành 18 giờ 30 phút trong tuần để nói chuyện trong máy điện thoại.
— 12 giờ tán láo với các bạn.
— 9 giờ ngồi xem vô tuyến truyền hình.
— 2 giờ tập thể thao hoặc chơi điền kinh.
— Và... chừng gần 1 giờ để... để... tập làm bếp !

Sự việc đó chứng tỏ con giai không thích lấy những bà vợ « hay chữ lỏng » lại chẳng biết gì đến bếp núc, là phải !

CHIẾC XE LÝ TƯỞNG

Xe hơi đi đường hết xăng, thế là nguội điện, phải dừng lại. Lúc đó giá có dầu hỏi, mà rồi là những thứ cũng dùng để chạy máy xe hơi « sơi tứ ». Loại máy này chạy bằng xăng, mà rượu, kê-rô-zen... được tất. Nếu gặp trường hợp không có các thứ nhiên liệu trên, thì bạn có tiện chai eau-de-colgne của bà đầm bên rót vào bình, xe cũng chạy như thường. Nếu không có eau-de-cologne thì cho luôn ba xi đế, hoặc whisky cũng được !

Thật là một chiếc xe lý tưởng !

SẤY TÓC BẰNG... ÂM NHẠC

Một tay thợ cạo nổi tiếng ở Ba Lê, mới lăng xê một lối sấy tóc vô cùng thần sầu quỷ khốc : sấy tóc bằng... âm nhạc. Khách cắt tóc, gội đầu xong, phó cạo lấy khăn lau qua cho ráo tóc đi, sau đó chải tóc cho khách. Chải xong, phó cạo dùng một chiếc nồi sấy úp lên đầu khách, nhưng không xì hơi nóng lên đầu, mà vặn âm nhạc. Âm nhạc từ một chiếc loa nhỏ đặt trên nồi sấy phát ra nghe thoang thoảng. Chương trình nhạc rất hay, kéo dài trong 45 phút. Khi dứt nhạc thì tóc khách đã khô.

VĂN PHÒNG NGHIÊN CỨU... CƯỜI THẦM

Viết tiểu thuyết bi đát, nếu không làm cho người đọc buồn khóc theo, thì cũng chỉ đến... nhạt là cùng. Nhưng viết chuyện cười mà người đọc không cười thì quả là vô duyên. Vì thế, người phụ trách mục « Cười Thầm » của *Chính Luận* thường rất khổ tâm. Mỗi ngày một nụ cười, mới đầu nghe tưởng ngon xơi lắm, song làm ít lâu là thấy cạn. Kẻ phụ trách phải « thuổng » nụ cười ngoại quốc, đổi đi cho hợp với hoàn cảnh VN. Nhưng chính các sách báo ngoại quốc cũng thuổng lẫn nhau, loạn xà ngầu, thành ra rốt cục nụ cười trên thế giới này càng ngày càng khan hiếm.

Có lẽ thông cảm cho cái sự việc bi đát trên, nên ba tay tổ về cười đùa quốc tế là Buster Keaton, Charlie Chaplin và Maurice Chevalier đã đồng ý mở tại Corrèze một văn phòng chuyên nghiên cứu về cười cợt. Văn phòng này sẽ tiếp nhận tất cả những nụ cười từ bốn phương gửi tới, để soạn thảo những tập sách cười liên tiếp, không nụ cười nào giống nụ cười nào.

Thật là một sáng kiến hay và ăn khách !

RƯỢU MA

Đạo diễn kinh dị Alfred Hitchcoh là một tay uống rượu vang rất sành. Trong nhà ông có đủ các loại vang (rượu chát), vang Bordeaux, Sauterne, rồi vang Ý đựng trong chiếc chai có bện rơm bên ngoài...

Tuy nhiên những thứ vang trên không phải là loại mà Hít Cốc thích. Một loại vang đặc biệt, rất thơm ngon, do một trại nhỏ ở California vẫn thường sản xuất bán riêng cho ông, mới là thứ tuyệt hảo. Loại vang này màu đỏ sẫm, uống ngon không chịu được. Hít Cốc vẫn thường đãi bà bạn bằng loại vang quý này.

Điều mà những bạn của Hít Cốc rất lấy làm thích thú, là loại rượu vang đỏ nói trên không được gọi là rượu vang, mà mang một cái tên kinh khủng : « Máu ma dơi », vì rượu có màu đỏ đậm như máu vậy !

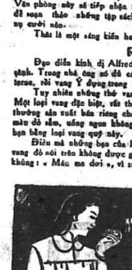

MANG NẶNG MÀ ĐẺ KHÔNG ĐAU
là nhờ uống
BẢO MẪU
DƯỠNG THAI HOÀN
VÕ VĂN VÂN DƯỢC PHÒNG
VÕ-VĂN THIỀM

THƠ

ĐỐT THƠ

Thơ đã viết nhưng người chưa đọc,
Nên thơ buồn thơ khóc như mưa,
Và hoàng hôn lên tím mong chờ,
Vần thơ bé nấc lên niềm tủi hổ.
Người là trai của cao nguyên đất đỏ,
Tôi là gái nhất là đô của thành đô,
Rồi trong một phút «như thoáng mơ hồ »,
Tôi gặp người bên hội thơ bé nhỏ,
...rồi hẹn nhau trên những đường tròn cỏ,
Để cùng nghe thời gian nhỏ giọt bên vai.

***

Nhưng đã qua, giờ chỉ còn nuối tiếc, u hoài,
Tình đã cùng ra ngoài tầm tay yếu,
Tôi thân gái trời cho chậm hiểu,
Nên mong hoài cánh thư người yêu
Nhưng chiều nay cũng như các chiều,
Cánh thư bé vẫn làm kiêu không đến,
Tôi chụm tay nghe tim mình hờn hẹn,
Và nhầm đếm thời gian đã qua đi,
Rồi bất tình rơi xuống những vần thi,
Làm xong rồi hơ lên loài lửa đỏ,
Từng tàn tro tượng trưng toàn tan vỡ,
Biết làm sao người đã buông rơi,
Để giờ đây thơ hoang tràn cỏ hoa.

***

Thơ đã viết nhưng người chưa đọc,
Nên thơ buồn thơ khóc như mưa,
Thơ đã đốt đang ca bài ca tạ từ,
Tờ giấy mong mang tình tôi vào gió bụi.

Mây hoang Vũ văn-Toản

CỬU-LONG-HOÀN
VÕ-ĐÌNH-DẦN
BỔ HUYẾT, DƯỠNG TÂM, TRÁNG THẬN
Đừng khi ĐI XA, THỨC ĐÊM, LAO LỰC NHIỀU.
Hỏi các tiệm thuốc Bắc
K.N.số 541-20.11.63
Tổng phát hành : PHƯỚC-LINH ...

chị em bạn gái

VÀI ĐIỀU THÔNG THƯỜNG NÊN TRÁNH

— Trong xe hơi, xe hỏa, xe buýt v.v... bạn chớ nên tìm cách ngoẹo đầu ngoẹo cổ để xem kẻ tờ báo, hoặc cuốn tiểu thuyết do người ngồi bên cạnh trong lúc người ta đang xem.

— Dù là bạn thân cũng đừng bao giờ lăm lăm hỏi những điều mà họ muốn dấu. Thấy họ khác ý là phải thôi.

— Trong trường hợp mọi người đang nói chuyện thì bạn tới, bạn chớ hỏi : « Các anh (hoặc các chị) nói chuyện gì thế ? ». Vì rất có thể họ đang nói và phê bình về... bạn, đấy ! Lẽ dĩ nhiên những điều đó bạn có biết cũng chẳng hay ho gì. Tốt hơn hết bạn hãy nhập đề bằng một câu chuyện khác.

— Lại nhà ai chơi nếu thấy người ta sắp sửa đi đâu thì nên cáo từ về ngay. Đừng bắt họ phải tiếp chuyện mình, sai giờ hẹn của họ với người khác. Cũng nên nói câu xã giao : « Nhân tiện ghé lại thăm chị. Thôi để khi khác gặp nhau sẽ nói chuyện nhiều ! ».

HÀ-MAI-LAN

Cười thầm

Loanh quanh

— Tại sao một anh lại bị sưng vù lên thế kia ?
— Tại bị.. vợ đánh ?
— Tại sao bị vợ đánh ?
— Tại tôi đi chơi với em út.
— Tại sao lại đi chơi với em út ?
— Tại tôi buồn quá !
— Tại sao anh buồn ?
— Tại bị... vợ đánh !

TÌM VIỆC

— Nữ sinh Marie Curie, có BEPC. Chuyên kèm tại tư gia từ 5è trở xuống thuộc chương trình Pháp. Hỏi cô Loan, 16/84 Nguyễn thiện Thuật Saigon.

— Nam SVYK, tìm nơi kèm trẻ tại tư gia điều kiện dễ dàng. Xin biên thư, hoặc liên lạc nơi Nguyễn trọng Phong Lô 4, số 14 Cư xá Đô Thành Saigon.

— Nam sinh viên P.T.T. nghèo có kinh nghiệm dạy TOÁN, LÝ HÓA, muốn dạy học tại tư gia từ đệ tứ trở xuống, hoặc tìm việc làm vừa sức (dịp hè có thể làm trọn ngày đêm) Thư về : Bình T.K. 3./12 Nguyễn cảnh Chân Saigon.

Bạch Đái — NHÀNH MAI

Huyết trắng ra nhiều, người gầy ốm xanh xao, mỏi mệt, hãy uống thuốc BẠCH ĐÁI và TỬ CUNG hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Saigon do Nhành Mai, 24 Trần Khát Chân (gần chợ Tân Định). BYT.594-18-12-63.

Thuốc Dán — HIỆU CON RẮN

TRỊ : Ghẻ, nhọt, tứt ngực, hạch đàm, sưng, trặc, nhức đầu, dạp đinh, nước ăn chân và các thứ bệnh ngoài da. Các tiệm thuốc bắc đều có bán, Saigon do Nhành Mai 24 Trần khát Chân, (gần chợ Tân Định).
K.N.B.Y.T. số 586 ngày 20-11-63

MÁCH GIÚP

— Ông NGUYỄN-V-THANH (Cholớn)

Việc thuyên chuyển vì nhu cầu công vụ là việc rất thường xảy ra, ông không có quyền kiện. Tuy nhiên, ông có thể khiếu nại tại Tổng Vụ Dân Nguyện để xin cứu xét trường hợp và hoàn cảnh ông.

— Ông TPTT (Saigon).

Không trúng.

— Bạn VÕ VĂN THUẬN (Long An)

a) Xin phép tại tòa hành chánh tỉnh.

b) Phải có giấy chứng nhận đã từng dạy đánh máy, bản sao bằng đánh máy, tư pháp lý lịch khai sinh, giấy chứng chỉ hạnh kiểm. Có mẫu đơn và khai lý lịch tại cơ quan liên hệ.

c) Nếu có dịp sẽ mách rõ trên mục CEBG, vì có nhiều chi tiết tỉ mỉ.

d) Trước kia có vài cuốn, nhưng nay không thấy tại bán.

—Ô. TR. V BE (Phú Thọ Hòa)

Có nhiều chi tiết phức tạp. Phải làm đơn theo mẫu. Vậy xin mời ông tới thẳng Nha Tổng Giám đốc Cảnh sát Quốc Gia để hỏi.

—EM HUYỀN (Saigon)

Chỉ những người dư máu lắm và nhất là bị "tăng xông" thì mới nên hiến máu. Nếu không dư, hiến máu rất có hại, cơ thể sẽ suy nhược.

— Ông TRƯƠNG - CÔNG-KHANH (Tây Ninh)

Nếu trong thư gửi trả lại có ghi địa chỉ của bạn để cơ quan liên hệ gửi giấy đó cho bạn, tai bạn mới không bị phép vào tại bất phụ tùng. Nếu không kèm thêm địa chỉ của bạn, tức là đã có ý làm khó dễ, vì không phải ai cũng biết địa chỉ mới của bạn.

— Ông KIM TÂM (Saigon)

a) Chưa có kết quả.

b) Không trúng.

c) Đi thăm mạch, uống thuốc ta. Chứng đó có nhiều người chữa bằng thuốc ta tai khỏi. Chữa thuốc tây song càng bị sủi ra.

—EM T.T. HOÀNG (Chợ lớn)

Địa chỉ : *Noir et Blanc* (tuần báo), 6 Rue Lincoln Paris 8e. *Point de vue — Images du Monde* (tuần báo), 7 Rue de Petites ecuries, Paris 10e. Hai tờ tuần báo này rất được phụ nữ Pháp ưa chuộng tìm đọc.

S tiếp theo trang 1

Đề đốc nói : Độ thất hạm đội sẽ sẵn sàng can thiệp trực tiếp nếu tình thế V.N đòi hỏi. Sự hiện diện của Soái hạm của ông tại Sàigòn đủ nói lên điều đó.

H tiếp theo trang 1

nếu không có sự tham dự của Trung Cộng trong việc giải quyết các vấn đề ở Đông Nam Á. Nếu không có sự tham dự của Trung cộng thì cũng không thể tái bình được.

« L.H.Q. và luật lệ thế giới không thể được củng cố nếu không có sự tham gia của Trung cộng. Về mối bang giao Hồi — Trung cộng, ông Bhutto tuyên bố : « Chúng tôi rất cảm kích về sự sáng suốt của Trung cộng trong các cuộc hội đàm. Vấn đề biên giới đã được giải quyết một cách thỏa mãn. Hồi và Trung Cộng đồng quan điểm về việc dẹp nạn đô hộ của ngoại quốc và xây dựng một đời sống kinh tế và xã hội tốt hơn ».

Cũng nên nhớ rằng Hồi là hội viên của khối Liên Phòng Đông Nam Á

Nga ủng hộ ô. Phu Ma

VẠN TƯỢNG.— (UPI) Đại lý sự vụ Nga ở Lào tuyên bố chánh phủ Nga tiếp tục ủng hộ nền trung lập dưới sự lãnh đạo của thủ tướng Phouma.

Ông Tchivilev tuyên bố như thế trong buổi tiệc do ô. Phouma thiết đãi hôm chúa nhựt.

Ông nói Nga ủng hộ chánh phủ thống nhất quốc gia gồm 3 phe theo đúng hiệp định Genève.

Ô. Tchivilev đã được ô. Grigorjev thay thế. Ông này cũng có mặt trong buổi tiệc.

Đại sứ Aganassiev hiện ở Mạc tư khoa để tham khảo và trị bịnh.

C tiếp theo trang 1

Tại Vĩnh Bình trưa 19-7 địch tấn công công sở Phong Thạnh Địch bỏ lại 6 xác chết. Ta 2 tử thương và 11 mất tích.

Tin tức về việc 1 tiểu đoàn Việt Cộng tấn công Khu Gia đình Địa phương quân của quận lỵ Sùng Hiếu (Cái Bè) cách 35 cs/T Tỉnh Định Tường (Mỹ Tho) lúc 02g30 ngày 20-7-64 cho biết rõ như sau :

Về nhân mạng : 15 binh sĩ tử thương.

10 bị thương (Thiếu tá Quận trưởng).

16 đàn bà bị giết bằng cách chặt tay và chân.

24 trẻ em bị giết chết và liệng vào lửa, hơn 40 đàn bà và trẻ em bị thương hiện điều trị tại bịnh viện Định Tường (Mỹ Tho).

Về vũ khí :

1 Đại liên 30
2 bách kích pháo 60 ly
1 trung liên Bar
14 súng cá nhân
1 máy truyền tin bị mất.

N tiếp theo trang 1

Mục đích của cuộc tiếp xúc này là thảo luận và giải thích về 6 điểm chỉ trích của giới sinh viên và chuyên viên đối với tổ chức Điện Lực Việt Nam trực thuộc Bộ Công Chánh và Giao Thông.

Trong cuộc tiếp xúc này, hai bên đã thẳng thắn nêu rõ quan điểm của mình và thảo luận sôi nổi.

Nhưng kết cuộc vì đã quá 12 giờ rưỡi, nên cuộc tiếp xúc phải chấm dứt với sự thỏa thuận của đôi bên là sẽ gặp nhau lại trong một cuộc tiếp xúc khác.

B tiếp theo trang 1

tiết cuộc họp, *Chính Luận* xin ghi lại đây lời tán thưởng thiện chí và sáng kiến của Bộ Quốc Gia Giáo Dục.

Đặt vấn đề

Mở đầu cuộc họp, ông Đổng Lý Văn phòng bộ Quốc Gia Giáo Dục tuyên bố lý do rồi nhường lời cho ông Tổng Thư ký Bộ trình bày toàn bộ vấn đề gồm có bốn điểm sau đây : 1) Kêu gọi một sự thỏa thuận chung giữa báo chí và chính quyền 2) Phân tích hai yếu tố khách quan và chính xác về tình trạng của thí sinh tú tài I khóa vừa qua. 3).— Đề ra vài giải pháp. 4.)— Đề nghị một sự hợp tác giữa cơ quan hữu trách và báo chí để trao đổi tài liệu và tin tức xác thực hơn. Tuy nhiên, phần phân tích của ông Tổng Thư ký được mổ xẻ tỉ mỉ hơn cả và cũng được báo chí chú ý đặc biệt.

Hai khía cạnh, một vấn đề

Theo ông Tổng thư ký thì sở dĩ dư luận xôn xao đòi cho toàn thể thí sinh tú tài I bị trượt, được thi lại, là bởi có một số phụ huynh và thí sinh nhờ báo chí kêu cứu.. Và khi báo chí lên tiếng, báo chí chỉ thiên về tình cảm và đã nhìn vấn đề ở một khía cạnh. Còn Bộ QGGD thì lại nhìn sự việc trên một khía cạnh khác.

Khía cạnh của báo chí

Ông Tổng Thư Ký nhắc lại rằng, khi lên tiếng đòi hỏi cho toàn thể thí sinh tú tài I thi lại, báo chí và dư luận đã nêu lên những lý do sau : đề thi khó quá và không có ở trong chương trình ; thiếu giám khảo, nên mỗi vị phải chấm quá nhiều bài ; do do có nhiều sơ xuất ; vì thời cuộc, năm vừa qua, học sinh đa số trực tiếp tham dự cuộc tranh đấu lật đổ chế độ cũ, nên đã mất một thời gian học hành, không học hết chương trình. Ông Tổng Thư Ký nói thêm, tuy nhiên, dư luận và báo chí đã không thuần nhất trong việc đề nghị cho thi lại tất cả. Để chứng minh nhận xét trên, ông Tổng Thư Ký nêu lên hai ý kiến của hai vị Hiệu Trưởng trường N.B.T. và V. H. theo đó thì không nên và không cần cho thi lại tất cả. Hai ý kiến trên được đăng trên nhật báo Chuông Mai.

Khía cạnh của Bộ

Đứng trên phương diện của Bộ QGGD mà nhìn sự việc, thì, theo ông Tổng thư ký, không hề có chuyện đề thi ngoài chương trình. Chẳng hạn như trong đề thi Việt Văn có 5 câu hỏi giáo khoa ; một trong 5 câu hỏi đó là « phép niêm trong 1 bài thơ Đường luật 7 ngôn 8 cú.» Dư luận h câu đó ngoài chương trình; nhưng sự thật nó ở trong chương trình. Và lại, câu hỏi đó chỉ có 2 điểm, không đủ để làm cho mọi thí sinh trượt. Về điểm thiếu giám khảo, ông tổng thư ký thành thật nhận là đúng. Và ông cho biết hiện Bộ thiếu 1329 giáo sư. Ông cũng xác nhận trong mỗi kỳ thi đều có sự may rủi,tùy thuộc vào thái độ và quan niệm của vị giám khảo về giá trị một bài thi. Tuy nhiên, nếu có sự sai biệt, cũng không sai biệt quá lớn, khiến một thí sinh có thể bị rớt oan uổng.

Lấy báo Hành Động làm bằng cớ tổng quát

Riêng về lý do thời cuộc,ông Tổng Thư ký nói rằng sự giao động trong niên khóa63-64, tuy có ảnh hưởng tới sự học vấn của các em học sinh, nhưng không quan trọng. Và để đưa ra một bằng cớ tổng quát, ông Tổng Thư ký trích đọc một đoạn văn trong một lá thư đăng trên báo Hành Động ở mục « Bạn đọc viết »

Lá thư trên đồng nghiệp Hành Động của chúng tôi nói là của một số học sinh vừa đậu tú tài I, các học sinh đó viết rằng... «họ cũng trực tiếp tranh đấu chống ông Diệm, họ đã bị bắt và bị tù đầy thế mà họ vẫn đậu như thường..» Bài báo của đồng nghiệp Hành Động ngoài ra lại tố cáo *Chính Luận* là Cộng Sản vì *Chính Luận* đã nêu đề nghị cho tất cả thí sinh tú tài I bị trượt khóa I được thi. Bài báo của đồng nghiệp Hành Động kết luận là không cần cho thi lại, vì kẻ chịu học thì đã đậu rồi còn kẻ dốt có thi lại cũng không đậu. Bằng cớ thứ hai mà ông Tổng Thư ký đưa ra là những con số thi đậu tại mấy trường công lập đã được quốc dân nhìn nhận là có tham dự tích cực trong cuộc tranh đấu chống chế độ cũ, như : Trưng Vương đậu từ 25 tới 30%o ; Gia Long, đậu từ 23 tới 31 %o.

Thí sinh tự do dốt quá

Vậy thì tại sao lại vẫn có nhiều thí sinh bị rớt như vậy ? Ông Tổng Thư ký cho biết rằng đa số thí sinh rớt là thí sinh tự do, nghĩa là những người không học trường nào, hoặc học lớp riêng rồi đi thi : Những thí sinh này gồm nhiều thành phần phức tạp : học sinh học nhảy (ngũ tư 1 năm, tam nhị 1 năm), những công tư chức lớn tuổi học lớp tối mong kiếm lấy mảnh bằng hầu được tăng thêm chút lương, những quân nhân tự học... nói tóm lại là những người thiếu căn bản. Ông Tổng Thư Ký cho biết thí sinh tự do dốt quá, dốt đến tuyệt vọng. Bằng cớ là có những phòng thi gồm 35 thí sinh tự do thì rớt hết cả 35 người. Tại hội đồng A 3 (gồm toàn thí sinh tự do) chỉ đậu có 1,4% (chứ không được như con số tỷ lệ 1,8% như *Chính Luận* đã loan). Và ông kết luận, nếu có cho thi lại, những thí sinh này may lắm chỉ đậu được 1%.

Lý do kỹ thuật

Trên đây chỉ mới là những lý do căn cứ trên tình trạng của thí sinh Tú tài khóa I vừa qua. Còn một lý do nữa, đó là lý do kỹ thuật. Ông Tổng Thư ký nói rằng nếu cho thi lại thì sẽ phải dời ngày tựu trường lại, do đó phải giới hạn chương trình học cho năm sau. Ấy là chưa kể tổ chức quá vội, khó tránh nạn lộ đề thi. Ông nói thêm, nền học vấn của ta đã lùi cả 10 năm so với các nước trên thế giới. Vậy mà mỗi năm cứ phải rút bớt chương trình, thì có hại cho tương lai xứ sở.

Phần thảo luận

Tiếp theo phần trình bày của ông Tổng Thư ký, các ký giả có mặt trong buổi họp đã nêu lại những vấn đề như ảnh hưởng thời cuộc đối với học sinh và sinh viên « tại sao sinh viên được thi lại cả mà học sinh lại không được» « tỷ lệ đậu năm nay hơn hay kém năm ngoái ». Ông Tổng thư ký đã vui vẻ giải đáp lần lượt rằng về việc sinh viên được thi lại là bởi sinh viên đã bước vào chuyên môn, chương trình gồm có ít môn để học lại một cách có kết quả trong một thời gian ngắn ; và lại vì lẽ số ít nên việc tổ chức dễ dàng hơn ; về tỷ lệ đậu năm nay về toàn quốc thì chưa có, nhưng riêng tại vài trường công thì có trồi có sụt, nghĩa là xê dịch lại thôi. *Chính Luận* và *Thần Dân* thì nêu vấn đề « các thí sinh bị rớt có một chút hy vọng nào được thi lại cả không », chúng tôi được biết Bộ đã có quyết định không cho thi lại. Ngoài ra một số đồng nghiệp khác của *Chính Luận*, thể theo lời yêu cầu của ông Đổng Lý văn phòng Bộ QGGD, đã góp một số ý kiến với lập luận chung quanh vấn đề này.

Tuy không phải là báo chí không thông cảm những khó khăn về kỹ thuật mà Bộ sẽ vấp phải khi tổ chức một cuộc thi quá gấp rút. Tuy nhiên, vì nghĩ rằng cuộc học vấn, và đà tiến của anh em thí sinh là cần thiết và cần quan niệm một cách tế nhị hơn, nên báo chí đã có cùng một ý nghĩ là tha thiết mong Bộ QGGD cho tất cả thí sinh thi lại.

Ông Đổng Lý hứa sẽ ghi nhận mọi ý kiến của báo chí và sẽ đề nghị lên cấp trên. Nhân *Chính Luận* nhắc lại lời ông Tổng Trưởng QGGD đã có lần nói rằng sẽ vào bằng cấp là bù lậu, ông Tổng Thư ký cho biết trong kỳ Đại hội Giáo dục toàn quốc sắp tới rất có thể đại hội sẽ bàn tới việc bãi bỏ kỳ thi THĐNC và Tú Tài I

Buổi họp bế mạc vào lúc 11giờ và báo chí ra về với linh cảm các thí sinh sẽ được thi lại.

Thì quả nhiên vào lúc 12 giờ, khi báo đã bắt đầu chạy, chúng tôi nhận được thông cáo của Bộ QGGD cho biếtBộ quyết định cho tất cả thí sinh thi lại.

o0o

Đã thay lời hàng vạn thí sinh lên tiếng thỉnh cầu Bộ QGGD cho thi lại tất cả, nay lời thỉnh cầu ấy đã được Bộ chấp thuận, *Chính Luận* xin lại thay lời các anh em thí sinh đó để ngỏ lời cám ơn Bộ QGGD, và thành thật ca ngợi tinh thần hiểu biết đó của Bộ.

M tiếp theo trang 1

hoãn việc xây dựng dân chủ tức là gạt bỏ cách mạng, làm suy yếu lý do chống Cộng và để mất yếu tố nhân dân.

Cái thất bại của bọn ông Diệm là thất bại về chính trị, kinh tế, xã hội. Rồi vì những thất bại về chính trị, kinh tế, xã hội đó mà Cộng sản có thể nảy nở, mang lại những khó khăn về quân sự mà ta phải đối phó ngày nay.

Muốn sửa chữa những lỗi lầm của bọn ông Diệm, Chánh Phủ Cách Mạng ngày nay phải nắm vững vấn đề cách mạng, lấy chính trị mà sửa sai chính trị, lấy kinh tế mà sửa sai kinh tế, lấy xã hội mà sửa sai xã hội, không thể chỉ tách riêng ra một vấn đề chống Cộng để chỉ lấy quân sự mà chống đỡ cho mọi mặt.

Chúng tôi chỉ thấy có một đường lối hữu hiệu để đối phó với tình thế khẩn trương. Đó là mạnh bạo tiến bước trên con đường dân chủ.

o0o

Cố nhiên trong tình hình nghiêm trọng ngày nay, người công dân phải tạm hy sinh nhiều quyền lợi và nhận nhiều bổn phận đối với quốc gia. Bất cứ một cường quốc dân chủ nào lâm vào cảnh của ta cũng sẽ phải hành động như vậy. Đó là «*kỷ luật quốc gia*» rất cần thiết cho sự sinh tồn của dân tộc.

Nhưng kỷ luật quốc gia khác, hẳn đặc tài, không phải là những sự ép buộc để nén của một thiểu số thống trị đặt ra để chỉ áp dụng cho đa số bị trị. Kỷ luật Quốc gia cần phải được minh định với một tinh thần hoàn toàn dân chủ, để *áp dụng đồng đều cho tất cả mọi người*.

Nói đến sự hạn chế các quyền công dân tức là phải nói đến các quyền công dân đó, định rõ các giới hạn bằng những đạo luật rõ ràng, để mọi người có thể tuân theo.

Mặt khác, kỷ luật càng khắt khe thì tính cách dân chủ của chế độ càng phải muôn phần rõ rệt. Tức chỉ hoạt động trong khuôn khổ của kỷ luật đặt ra, nhưng các *cơ cấu dân chủ cần phải được chấn chỉnh và đầy đủ*, nếu không thì sẽ sa vào thế độc tài.

Nói tóm lại, tình thế nghiêm trọng ngày nay đòi hỏi phải có kỷ luật Quốc gia. Nhưng muốn thật sự có kỷ luật Quốc Gia, Chánh Phủ ngày nay phải gấp rút quy định các quyền công dân và gấp rút xây dựng các cơ cấu dân chủ.

Và trước hết, *tinh thần dân chủ* và *tinh thần hy sinh* của các nhà lãnh đạo cần phải được nêu cao để dân chúng có thể noi theo trên đường phục vụ.

o0o

Tiếc thay, cho đến ngày nay,việc quy định các quyền công dân và xây dựng các cơ cấu dân chủ vẫn còn rụt rè lưỡng lự, một bước tiến hai bước lùi.

Và nói riêng về tinh thần dân chủ và nhất là tinh thần hy sinh, thì vẫn chưa có thể nói rằng đã tỏa ra « hào quang muôn đạo ».

« Con đường cách mạng » đi về đâu ?

Đ.V.S.

Đ tiếp theo trang 1

chỉ khó hành nghề, chính quyền quá khe khắt khi điểm báo.

Cứ kể ra thì những sự phàn nàn của báo chí đối với chính quyền nếu được kê khai đầy đủ và sắp xếp thành đề mục chắc chắn là nhiều hơn thế, nhưng thấu triệt những điều nói trên cũng đã là « sáng » và « sắc » lắm rồi.

Báo chí nghĩ gì về báo chí ?

Ông cũng nêu lên tệ đoan trong làng báo mà ông gọi nôm na là sự minh định «*ký giả*» với «*ký thiệt*», và ông mổ xẻ khuynh hướng thường xuyên của làng báo hay đã kích nhau chụp lên đầu nhau những cái mũ chẳng ai muốn đội.

Phân tích kỹ hơn về điểm này ở phần dưới, ông cho rằng làng báo có mặc cảm sợ mình là «*bồi, bút*» nên cứ phải tự chứng minh bằng phương pháp đả kích để cho độc giả thấy rằng mình không phải là bồi bút, và phải ném bùn lên người khác. Hậu quả tai hại là người quốc gia ai cũng bị lấm ít nhiều, duy có Cộng sản được tiếng là sạch sẽ.

Chính quyền nghĩ gì về báochí?

Theo ông thì chính quyền nhận định rằng báo chí đã không xử dụng được đúng mức quyền tự do đã ban bố, thành ra báo chí không nêu nổi những vấn đề chính quyền cần giải quyết mà ngược lại biến thành một vấn đề cho chính quyền. Ông đề cập tới sự tai hại của kỹ thuật đặt tít giật gân gây ấn tượng không hay vào đập trí óc quần chúng, một thứ quần chúng còn cần được giải thích vì chưa đủ khả năng suy luận đứng đắn.

Ông nhấn mạnh đến nhược điểm của báo chí là hay tạo ra những vấn đề không tưởng và phi lý. Làm như thế vô hình chung nêu lên thắc mắc phải chăng chính quyền bất lực, nhưng sự thắc mắc như thế là sai vì chính quyền không thiếu thiện chí, mà chỉ vì bản thể của vấn đề nêu lên tự nó là không tưởng và phi lý. (thí dụ vấn đề công bằng trong quân đội, công tác ngoài giờ làm việc lãnh phụ trội).

Ông cũng nhắc nhở báo chí rằng chúng ta đang đứng trước hiểm họa Cộng sản, nếu không sáng suốt đối phó thì có thể bị tiêu diệt.

Hữu lý

Sau khi phân tách khách quan như trên ông đề cập tới những điều cần phải làm. Và theo ông thì phải đặt tiêu chuẩn « *hữu lý* » làm căn bản.

Ông công nhận cho báo chí có nhu cầu tiên quyết là quyền được sống để thực hiện sứ mệnh.

Trong phạm vi quyền được sống trước tiên ấy, ông thông cảm cho báo chí về kỹ thuật loan tin hấp dẫn, đăng tiểu thuyết mê ly và vẽ tranh hí họa dí dỏm, và ông hứa sẽ giúp đỡ cho báo chí sống. (Xin nhớ là ông nói « *một vài* » hình ảnh hấp dẫn, « *một vài* » tiểu thuyết mê ly, vậy sự thông cảm chắc là cũng có giới hạn nào đó.)

Ngoài ra theo ông thì báo chí sống rồi còn có sứ mệnh nữa. Trong phạm vi này ông công nhận tự do báo chí là cần thiết.

Nhưng phải hiểu rằng tự do không đồng nghĩa với phóng túng, tự do có giới hạn của nó vì còn có tự do của những người khác và tự do của đoàn thể, và ông quan niệm tự do báo chí là để thực hiện cứu cánh của sứ mệnh nghề làm báo.

Nhu cầu của chính quyền

Nếu báo chí có nhu cầu của báo chí, thì chính quyền cũng có nhu cầu của chính quyền. Mà nhu cầu của chính quyền là cứu quốc. Trước họa Cộng sản, muốn cứu quốc và kiến quốc chính quyền phải đặt một thứ tự ưu tiên nào đó. Nếu dân chủ chỉ là tự do cãi vã suông, tranh lấy lẽ phải về phần mình mà không biết đến lẽ phải của người khác, không chấp nhận một thứ tự ưu tiên chung, thì thua Cộng sản, thành thầy ma, lúc đó có nói đến tự do báo chí cũng là vô nghĩa.

Ông mong rằng chính quyền không phải xu mị báo chí, trả tiền cho báo chí, mà ngược lại báo chí được tự do bầy nói lên những khó khăn trong khi thực hiện mục phiêu quốc gia đề.cho mọi người cùng lo mối lo của chính quyền, cùng hãnh diện với chính quyền...

Ông cũng căn dặn báo chí khi công kích nên nhắm vào sự việc, chớ đừng nhắm vào cá nhân. Theo ông, nếu chỉ nhắm vào cá nhân thì cá nhân dễ có phản ứng đi tới độc tài. (Ông không chứng minh điểm này).

Tuy nhiên, gọi là công kích sự việc nhưng vẫn phải phối kiểm, có bằng chứng và bổ túc bằng đề nghị xây dựng.

Không thiếu đề tài

Vì nhận định rằng quần chúng đọc báo cũng có nhu cầu, nên ông cho rằng báo chí thừa đề tài. Trong lúc dân tộc đang tranh đấu báo chí đừng nên quên rằng Việt Nam chỉ có đô thành, mà dân chúng 43 tỉnh đang chờ đợi báo chí nói lên những lỗi lầm của chính quyền ở địa phương, mà chiến sĩ hành binh có thể buồn nản vì lẽ cầm tờ báo đọc cảm thấy như tất cả công lao của anh em không được mọi người biết tới.

Chết cho ai ? cho Sàigòn,cho báo chí mà không được nhắc tới ư ?

Làm sao để cho người dân ở thôn quê, người chiến sĩ ngoài mặt trận cảm thấy phấn khởi khi nhận ra rằng những người cầm bút cũng chống cộng như họ, theo một lề lối, một phương thức khác, với tài năng riêng.

Theo ông Tân Thứ Trưởng, nếu đặt vấn đề như thế thì báo chí không sợ gì thiếu đề tài.

Những nét đại cương về đường lối Thông Tin

Ông Tân Thứ Trưởng trình bày minh bạch rằng chính quyền tôn trọng và xác nhận nhu cầu của báo chí được sống để phục vụ, tôn trọng quyền tự do báo chí theo tiêu chuẩn hữu lý, và minh định rằng sắc luật đã ký liên hệ đến báo chí sẽ được thi hành theo quan niệm rộng rãi, và nếu cần thì có thể tu chỉnh một vài điều khoản để sự hành nghề được dễ dãi hơn.

Ông cũng hy vọng là báo chí chóng lập xong Hội đồng để tự bênh vực lấy quyền lợi và để tránh sự chi phối của chính quyền vào những vấn đề nội bộ của báo chí.

Không nói đến quyền làm báo đối lập

Khi dẫn giải về ý kiến trước hiểm họa Cộng sản nếu chỉ tranh luận suông, Cộng sản thắng, thì chính quyền cũng hết mà báo chí cũng mất tự do, ông Tân Thứ Trưởng cho rằng báo chí có quyền tự do là để cho báo chí có phương tiện thực hiện cứu cánh của nghề làm báo, hướng dẫn dư luận theo trật tự ưu tiên, và phổ biến kế hoạch của Chính Phủ. Theo ông thì chính phủ đại diện cho dân để thực hiện kế hoạch, và khi thất bại thì không phải một mình Chính phủ thất bại mà tất cả chúng ta đều thất bại, vì đều mất tự do.

Đứng về phương diện lý luận thuần tuý mà nói thì nhận xét như thế là đánh mờ đi vai trò của đối lập. Căn cứ vào tiêu chuẩn hữu lý của ông Tân Thứ Trưởng, thì người ta cũng có thể hiểu được rằng một Chính phủ nào đó đã thất bại, và một chính phủ nào khác có thể lên thay, tiếp tục công việc dang dở. Vai trò đối lập có hữu lý chăng chính là ở chỗ phòng hờ đừng để đến nỗi hễ chính phủ thất bại là tất cả chúng ta thất bại, là đều mất tự do tất cả. Đối lập là để dự trữ, ngộ nhỡ có thất bại thì còn có giải pháp thay thế, còn chiến đấu nữa,chứ chưa phải là mất tự do cả nút.

Vẫn trên phương diện « *hữu lý* » mà suy luận, vì ông Tân Thứ Trưởng không đề cập tới điều này, nên sự lý luận của ông nhảy cách mất một mắt xích, và đó là cũng thế mà ông không đề cập tới quyền đối lập của báo chí, đối lập hiểu theo nghĩa không phải chỉ là công kích cá nhân, hay sự việc, hay phổ biến kế hoạch cho chính phủ, mà đối lập là để dự trữ sẵn một chính sách khác, một kế hoạch khác, phòng lúc cần phải dùng tới.

Dĩ nhiên là chúng tôi đồng ý với ông Tân Thứ Trưởng rằng tình trạng chính quyền giữ miếng với báo chí, và báo chí giữ miếng với chính quyền, cũng là báo chí giữ miếng với nhau không nên để cho tiếp tục nữa, nhưng chúng tôi cũng xin nêu thêm một ý kiến là để phòng ngừa thảm họa chung, chính quyền đã công nhận cho báo chí được tự do thì chính quyền cũng nên đặt trở lại vấn đề báo chí đối lập 1 lần cho rứt khoát, vì lẽ có báo chí đối lập, thì mới có chính đảng đối lập có tranh đấu nghị hội và có đối lập mạnh thì sẽ tăng thêm uy tín và hiệu lực cho chính quyền.

x x x

Giải đáp

Sau phần trình bày đến phần giải đáp, ông Tân Thứ Trưởng ghi lại hai vấn đề báo chí nêu lên là vấn đề phát hành và nạn mượn báo.

Về khoản viết bài ký sự chiến tranh không có đất đăng thì ông trả lại thắc mắc này cho các quý ông chủ nhiệm và chủ bút. Riêng khoản than phiền về nhiều báo quá, thì ông cho biết đóng cửa báo cũng có phản ứng không hay, mà chiếu luật ai có đủ điều kiện xin ra báo không cho, cũng có phản ứng không hay. Nên ông cho rằng vấn đề này là nội bộ của báo chí, báo chí tự giải quyết lấy hoặc bằng cách tổ hợp, hoặc bằng một lề lối hợp tác nào khác.

Riêng về khoản phát hành thì ông cho biết rằng đã có một nghị định ký ngày 11 tháng 7 công bố cho báo chí quyền tự do phát hành. Ông rất ngạc nhiên khi hay biết là nghị định ký từ ngày 11 mà đến nay chưa thấy Nha Báo Chí công bố, và ông hứa hẹn là báo chí sẽ được thông báo ngay về nội dung nghị định đó.

T.C.

T tiếp theo trang 1

bồi thường trên 2 triệu cho các nguyên cáo.

Đem ra xử lại vì cả bị can lẫn nguyên cáo không cáo tòa miễn nghị cho ô. Nguyễn thế Nghiệp theo sắc luật đạt xa nhưng về dân sự hãng Đại Nam Hàng Hải vẫn phải bồi thường cho các nguyên cáo.

O tiếp theo trang 1

Rút kinh nghiệm bài học tuần qua, Thiếu Tướng cho rằng một ý chí bồng bột và kiên quyết cứu quốc đã hình thành, nhưng còn phải tiếp tục duy trì ý chí đó như là một nhu cầu.

ĐĂNG LẦN THỨ 2

KẾT QUẢ

XỔ SỐ KIẾN-THIẾT

Loại 7.—C, CC và CCC

xổ tại Sài-gòn ngày 21-7-1964

Trúng một triệu đồng

955.787

Những vé số trúng 100.000$
855.518 576.075 220.680
132.674 514.003

Những vé số trúng 50.000$
276.194 524.806 403.193
616.063 806.158

Những vé số trúng 10.000$
47.539 43.300 10.349
59.276 53.929 63.911

Những vé có 4 số tận cùng sau đây trúng 5.000$:
3.695 4.520

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 1.000$: **487**

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 500$: **357**

Những vé có 2 số tận cùng sau đây trúng 100$: **38**

Những vé nào chỉ trật 1 số so với lô Độc Đắc 1 triệu đồng đều được trúng lô an ủi 2.000đ.

PHÂN ƯU

Được tin trễ Cụ THÂN SINH Thiếu Tá PHẠM - LÊ - THAO nguyên Trung Đoàn Trưởng Trung đoàn 41 đã thất lộc ngày 30-6-64 tại Mỹ Tho.

Thiếu Tướng Tư Lệnh Sư đoàn 22 Bộ Binh cùng toàn thể Sĩ quan, Hạ sĩ quan và Binh sĩ SĐ 22 BB thành thật phân ưu cùng gia đình Thiếu Tá và cầu nguyện cho hương hồn Cụ Ông sớm tiêu diêu nơi miền Cực lạc.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng *RAO VẶT*, từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

SAIGON SALON

264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe **Lambretta mới về.** xin quí vị, mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng ! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất **nhiều xe Vespa** để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Salon CỰ PHÚ

506 — 508 Lý thái Tổ Saigon

CẦN MUA GẤP

Nhiều Vespa, Lambretta từ 10 đến 43.000đ. « trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gửi ». NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại **SALON**.

Salon NHẬT-HÙNG

465A Phan thanh Giản Sg. Mua bán đổi xe Hơi Vespa Lambretta nhanh chóng, giá phải chăng, có xe trưng bày tại Salon.

Lambretta- Vespa

Xe gắn máy, máy may, quạt máy, Tủ lạnh, Tủ sắt, máy thâu thanh. Muốn mua giá phải chăng xin thương lượng :

SALON 78 NGUYỄN TRÃI Chợ lớn. Đại diện mua bán các loại xe cộ và đồ trong gia đình. Đồ gởi bán có thể mượn tiền trước. **Nhận lãnh thủ tục sang tên các loại xe cộ bảo đảm mau chóng**

Cần một người y tá đàn ông có kinh nghiệm. Xin biên thư lại hộp thư số 275 Saigòn.

LỚP VŨ

ÁNH - TUYẾT

Dạy khiêu vũ nhiều bước mới đẹp và đặc biệt V.N. chưa từng có.

Khiêu vũ Hàm Thụ bằng hình ảnh do nữ **V.S. ÁNH TUYẾT** chỉ dẫn để các bà nội trợ của các bạn ở xa tự tập lấy một cách dễ dàng. Chú thích bằng tiếng Việt.

GỒM CÁC BẢN : Tango 120đ Mambo 120đ, BeBop 120đ. Cha CC 100, Rumba 100đ Boston 70đ. Pasodoble 80đ. One Step 60đ. Hully Gully 80đ. Valse 70đ. Twist 70đ. Slow 60đ.

Gửi tiền bằng Mandat. Để cô Trần thị Sửu 277 Phan đình Phùng Sàigòn. Sẽ gửi bài đi ngay.

V.S.A.T

ÍT TỐN TIỀN

Với loại Radio thường sửa thành Hi Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc, PHẤN RADIO 72 Nguyễn Công Trứ Saigon (Lefèbvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Kén vợ đức hạnh hiền hòa, Văn danh, chọn Bánh, Mứt, Trà

VĨNH - HƯƠNG

368 Lê văn Duyệt Saigon

Chuyên làm Bánh Cốm, Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen, Trà Sen v.v... Hàng giao tận nhà hoặc đến nhà gái, Xe, Mâm Quả, người phù trang thật đẹp cho mượn. Nhận giao hàng ngoài đô thành 40cs. Xem đám ngày tháng, đổi tuổi v.v.. Xin lưu ý số 368 cạnh rạp xi nê Thanh Vân kẻo lầm hiệu khác.

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**

Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.

Văn phòng **Đ.T. 498 Cardi**

330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Phòng mạch Bác - sĩ Vĩnh Đàn Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Dakao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

Nhà cho thuê vùng yên tịnh, đủ tiện nghi lầu đúc, suốt 4xm14m hỏi 662 Phan đình Phùng Sàigòn.

Nhà bán gấp, nếu cần sang luôn cửa Hàng may, vì sức khoẻ. 903 Trần Hưng Đạo.

Lớp Dạy Nghề

MÁY XE HƠI-MÁY DẦU CẶN

Dạy sửa và ráp máy có bảo đảm Khai giảng khóa 107 ngày **3-8-64** Học bằng 14 loại máy tối tân đủ cỡ **190 Hồng Thập Tự** Saigòn

Bán Phố luôn tiệm Hớt tóc đông khách, thị tứ. Có lầu, Cửa hậu, chỗ để xe giá 160.000$. Hỏi số 8 T-K 26. Nguyễn Cảnh Chân SG.

SAIGON DUY NHẤT

HỌC KHIÊU VŨ

Hãy tìm cho được **Giáo sư Tuấn-Việt** với những bước tươi đẹp,với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới **Trí thức và Thượng Lưu**, với giá đặc biệt 300$ mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ sư duyên dáng : **cô Đoan Quỳnh** — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

Ghi tên từ 16g. 30 mỗi ngày. Hân hạnh bớt 50% cho nữ học viên và 20%o cho nam học viên trọn khóa.

LỚP KHIÊU VŨ

« Hàm-Thụ »

Cũng do **Giáo sư Tuấn-Việt** tận tâm chỉ dẫn cho các Bạn trong toàn quốc ở xa hoặc không bao giờ đến học trực tiếp. Mỗi bài học chỉ tính có 100$. Mời liên lạc ngay với « **Studio Tuấn - Việt** » tại 47/88 Nguyễn-đình-Chiểu, Tân-Định (Sg.)

Lambretta Kiểu mới đã về, xe Lambretta mới. Bán hoặc đổi xe cũ. Mua giá cao Vespa — Lambretta (cả những xe đang cầm).

Tấn Lợi 461 Lý Thái Tổ Saigon (đối diện chợ Trần quốc Toản).

Cần tuyển 1 chuyên viên sửa máy văn phòng, lương 4.000đ. Muốn biết thêm chi tiết hỏi Trường Quân Nhu Trại Lê văn Duyệt Sàigòn. Ngày chót nộp đơn 27-7-64.

Nhà bán 4 mx25m số 48/15211 đường Cách mạng 1-11 (Ng đình Khơi cũ) hỏi nhà bên cạnh

Cần nhiều thợ Hồ. Hỏi 450 Hồng Thập Tự Sàigòn

CẦN GẤP

1 Chị biết nấu ăn Bắc và Tây hỏi : 112 đường Trịnh-m-Thế Khánh Hội Saigon.

Mua Chevrolet 1959-60 Belair hoặc Impala và Vauxhall hoặc Prefect NBT về sau. Bán Vespa NA 4...A đã thay guidon. Hỏi 32/11 — Ngô tùng Châu Gia định.

LỚP VŨ

HUYỀN-CHÂU

G.P 3026/HQNV/I G.S Nguyễn thị Sương, tốt nghiệp Ba Lê đảm nhiệm. Lý thuyết thực hành phương pháp Âu Mỹ—210/1B lầu I Đề Thám Saigòn.

Cần dùng Đàn bà nấu ăn, cơm Pháp Việt Hỏi 142, Nhân vị (nhà bên trái).

HOÀNH

Về ngay — Gia đình sẽ không can thiệp vào bất cứ chuyện gì.

D-C-H.

Cần gấp một nữ hộ sinh Quốc Gia hoặc Đông Dương, làm việc tại tỉnh. Xin liên lạc nơi 138 đường Trần nhân Tôn Cholon

Nhà bán

Hoặc cho mướn, phố lầu đúc 4m5x18m căn bìa, có ngõ đi riêng biệt, tiện buôn bán, mở nhà thuốc, phòng mạch Bác sỹ, nơi đông đúc, địa điểm tốt giá bán 500.000 Hỏi 90A Lê văn Duyệt nối dài Sàigòn (gần ô. Tạ).

Thiệp Cưới ĐẸP

XIN TỚI NHÀ IN **KIM-HƯNG**

184, Lý Thái Tổ Saigon

MUỐN BÁN CẤP KỲ

Xe **VESPA — LAMBRETTA** lại đâu ? ? ?..

Xin mời quý vị lại ngay Văn Phòng Sang Tên và Mua Bán Xe

« VĂN-HOA »

Nơi đây sẽ giải quyết mau chóng cho quý vị và cũng là nơi chuyên lo thủ tục giấy tờ sang tên hợp pháp cho các loại xe Vespa, Lambretta, xe Hơi rất chu đáo cả chủ mua lẫn chủ bán. Giấy tờ trắc trở đem ngay tới Văn Hoa.

Số 80 Trần-Quang-Khải 8 gà rạp Ciné Văn-Hoa Tân-Định

Salon **XUÂN QUANG** 356 Phan thanh Giản Sg. MUA. BÁN. ĐỔI nhận gởi các loại xe-AUTO Scooter cũ mới, nơi tập trung các loại xe để quí vị chọn lựa. Hoa Hồng Nhẹ.

3-8 TRƯỜNG THÁI SAN

356 Phan thanh Giản Sàigòn

Tổng khai giảng

đủ các lớp từ Maternelle 12è 11è, 10è, 9è và 8è luyện thi 11e trong các lycée. Do các Giáo Viên Pháp Việt đảm nhận. Có xe đưa rước

Bệnh trĩ : mạch lươn, đi tiêu ra máu, sa trôn trê. Xức thuốc đem vô. TRĨ : xức thuốc cho rụng. Nguyễn văn Quỳnh hiệu : **TIẾN - ĐAN** *508 Trương minh Giảng Sàigòn.* K.N.S. 428 ngày 25-9-63.

XE BÁN

— Bán 1 xe du lịch Taunus 12M, kiểu mới số EC... vừa chạy hết rodage. Toàn hảo.

— Bán 1 xe Moto B.M.W. loại 1 pot còn thật tốt.

Hỏi : Ô. Sên, 230 Bến Chương Dương, Sàigòn.

Cần 1 người giặt ủi và làm công việc vặt. Hỏi vào buổi chiều 496Phan đình Phùng Sàigòn

Xe bán một Volkwagen berline đời 60 mang EC toàn hảo và 1 Ford Fairlane 58, hỏi ông Sơn 29 Tạ thu Thâu Sàigòn.

Sang phố thương mãi thị tứ tại ngã ba, ngang rạp hát bóng dài 20m,ngang 6m, có gác, điện, nước riêng. Tại 26 Cao Thắng Sàigòn.

TRƯỜNG MÁY XE HƠI

Cơ-Hiệp-Thành

122A, Phát Diệm — Sàigòn (gần trường Tiểu Học Cầu Kho)

Dạy máy xăng, máy dầu cặn, máy Moto. Học thực hành với 15 thứ máy đủ loại.Khai giảng khóa mới ngày **1-8-64.** Học phí mỗi tháng 400đ.00 trọn khóa 3 tháng. Bảo đảm thành nghề, có cấp bằng tài năng. Học chưa rành học thêm khỏi đóng học phí. Có lớp Sáng, Chiều và Tối. Nội trú thêm 800đ.00 mỗi tháng.

Thợ Uốn Tóc

Cần thêm : 1 cô biết cắt và chải giỏi, 2 cô thợ phụ khá — Viện uốn tóc Thúy Ái 2 A đường Cao Thắng Saigòn.

RADIO Hòa Lan

Radio Transistor Hòa Lan 4 làn sóng. Vừa tốt vừa rẻ bán tại VAN TRANG. 46 Lê văn Duyệt Saigon

Cần 1 người thợ làm bánh ngọt đủ các thứ, lương hậu. Không rành xin miễn đến. Hỏi tại 6 Ngô tùng Châu Gia định.

Kế toán Lúc nào quí Ngài cần kế toán viên, kế toán trưởng, giám định viên, xin hỏi ông GIÀU. 156, Công Lý Sàigòn. Đ.T 134.

Nhà Bán gấp 59.000đ. đủ tiện nghi, yên tỉnh 154/21 A Yên Đỗ. Hỏi Ô. Anh 22 Trần khắc Chân Tân Định

BACHELIER ancien élève J.J. Rousseau cherche une place de PRECEPTEUR pour élèves de 11e à 5e Mod. enseignement français. S'adresser à M.Phuoc c/o Vanco 134 Yên Đỗ Saigon.

Tôi rớt mất cặp da, trong đó không có tiền, có giấy tờ quan hệ của hãng Nguyễn-Ban số 39 Pasteur (Saigon) Ô Bà lượm được xin đem đến địa chỉ trên, Hậu tạ.

Phở Thanh Vân 146 Chi Lăng Phú Nhuận phục vụ quý khách sành ăn phở. Phở Thanh Vân tinh khiết, bổ dưỡng giúp quý ngài sức mạnh, ngủ ngon.

Chi nhánh kem Cẩm Bình 309— Lê văn Duyệt Saigon cần một cậu Bé Trai làm việc vặt trong nhà, 4 nữ chiêu đãi viên.

Cần mướn 1 người đàn bà giúp việc trong nhà biết giặt ủi. Hỏi 243 Phan thanh Giản ngoài giờ làm việc.

Sang nhà thuốc tây gần chợ, đông khách. Hỏi 371/O Hai-bà-Trưng Tân Định.

Cần bán 2 tủ lạnh hiệu « Frigidaire » còn mới, 1 cái giường sắt đôi,chim bạch yến hồng yến. Yến phụng vàng trắng mắt đỏ bán luôn cả lồng.

Hỏi số 7 Trần-q-Khoách Tân định.

Cần 1 người đàn bà biết nấu ăn giặt ủi.Hỏi 31 cư xá Tự do (đường Lê-v-Duyệt nối dài).

Sang một cái sạp bán quần áo trẻ em tại Chợ An Đông (giá 8.000đ) Hỏi : 226, đường Nhân vị,- 226 Chợ lớn.

Nhà bán đầy đủ tiện nghi 4mx14m điện, nước, toilette, lavabo douche giá 230.000đ xem nhà tại số 64/2c Phát Diệm từ 12g đến 16 giờ.

Nhà bán gấp mặt tiền 4x9. Nếu cần sang luôn cửa hàng may 282 Trần quý Cáp Saigon

Nhắn tin

Có thư, điện tín ngoài nhà gởi vào anh LÊ-CHÂU-LINH về nhận gấp.

CHÂU.

Carita uốn tóc. Sửa sắc đẹp 151 bis Võ Tánh, do bà Lan Phương và bà Ngọc Anh (trước ở Lys) đảm nhiệm. Kể từ nay hiệu sẽ mở cửa sáng chủ nhật, nghỉ sáng thứ hai.

Bán **1 lô nông cụ mới nguyên** bừa dùng — Giá hạ. Ô Khiết—Đ T. 22.415

Khiêu Vũ

Đúng phương pháp và thể cách sẽ tiến bộ mau lẹ với lối nhảy bay bướm. Muốn kết quả mỹ mãn và biết phân biệt nhạc điệu, tới lớp **Phạm-Thưởng** 359/1/17 Trương-minh Giảng (cạnh Ciné Văn Lang). Nhiều bước tân kỳ linh động. Học phí 300đ. 4 vũ điệu ; 700đ. mọi vũ điệu.

Nhà bán có gác cây mặt tiền đường tiện buôn bán. Hỏi 257 Sư Vạn Hạnh Saigon.

Đất bán đất trống mặt tiền đường Quốc lộ số 1 kế cạnh hãng Vinatexco 3000m2, Tiện làm vườn chăn nuôi, nghĩa địa. Hỏi bà chủ Mộng Phương kế tiệm vàng Đại Tín 14/5 trước cổng Trại Hoàng Hoa Thám. Ngã Tư Bảy Hiền lên Bà Quẹo.

NGƯỜI LỊCH SỰ

Tìm học Lớp khiêu vũ

Phượng - Hoàng

Nhiều bước mới, đẹp, bay bướm Do các cô Phượng - Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Ngọc tận tâm chỉ dẫn. Địa chỉ : 57A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Sàigòn.

KHIÊU VŨ

Dạy riêng từng người hoặc đến tận nhà. Nhiều bước tân kỳ, lịch sự. Phương pháp dễ hiểu. Dạy bảo đảm do **ĐẮC CHÀ** chỉ dẫn. Địa chỉ : 14 Phan văn Hùm (lầu 3) ngã sáu Sg.

Cần nhiều nữ chiêu đãi viên, biết Anh ngữ. Hỏi nhà hàng **FLORIDA** *201 Phạm ngũ Lão. SAIGON* từ 16 giờ tới 20 giờ.

Bán nhà và trường Tiểu học có giấy phép. học sinh đông. - Giá rẻ. Xin hỏi 34A Phạm thế Hiển (gần cầu Nhị Thiên Đường).

Có thai... ỤA MỬA

BỚN... MỆT. MỎI LƯNG có **huyết dư**. Hãy uống thuốc DƯỠNG THAI hiệu NHÀNH MAI. Các tiệm thuốc Bắc đều có bán, Saigon do NHÀNH-MAI 24 Trần khắt Chân (gần chợ Tân Định) Téléphone 20544.

K.N.BYT số 534 ngày 20-11-63

THUỐC XỔ NHÀNH-MAI

Xổ **ĐÀM ĐỘC**, phản bón nhiệt, lãi kim và trị bón sau khi xổ rất khoẻ khoắn Các tiệm thuốc Bắc đều có bán. Sàigòn do Nhành-Mai 24 Trần khắt Chân, (gần chợ Tân Định) K. N. B.Y.T. số 535 ngày 20-11-63.

Qui bạn muốn Chính - Luận mỗi ngày mỗi mạnh — Xin đừng mượn báo Chính - Luận

QUÀ BIẾU

Hãng Việt-Nam Tân-Hóa-Phẩm đã hoàn thành Bột giặt NET (Detergent) phẩm chất ngang hàng với các loại bột giặt Ngoại-quốc, giá rẻ hơn

Kể từ 20-7-64 đến 25-7-64. Bột giặt NET có biếu không để dùng thử : Xin quý vị hỏi tại các hiệu Tạp-hóa lớn ở Đô-Thành.

Ở các tỉnh xin hỏi các hiệu Tạp-hóa lớn trong Thị-Xã kể từ ngày 25-7 đến 30-7-1964.

Quý Đại-lý các Tỉnh xin gởi thơ đặt hàng kèm Bưu phiếu để tên Ông Nguyễn-Sang, gởi về Hãng chúng tôi trước ngày 25-7-64 mới đủ quà biếu kèm theo chuyến đến quý vị.

VIỆT-NAM TÂN-HÓA-PHẨM

38 Nguyễn-Trãi CHOLON

TRUNG-TÂM VĂN-HÓA PHÁP

31, Đường Đồn Đất

Lớp Pháp văn khóa I đầu năm học 1964-65 của Trung Tâm Văn Hóa Pháp khai giảng ngày 06 tháng 8 năm 1964.

A.— Lớp thỉnh thị thường niên và cấp tốc vỡ lòng và mới tập nói tiếng Pháp. Sáng, chiều và tối.

Lớp thỉnh thị Sinh viên Đại học : sáng và tối.

B.— Lớp thực hành bổ túc thường niên và cấp tốc đủ các cấp. Sáng, chiều và tối.

Ghi tên từ nay tại Văn phòng T.T.V.H.P. 31, Đường Đồn Đất Sàigòn đến hết ngày 30-7-1964.

CẢM TẠ

Chúng tôi xin chân thành cảm tạ — Thượng Tọa Thích Tâm Giác và các vố sinh Trường Nhu Đạo Quang Trung, Ban Giám Đốc và các giáo sư, học sinh trường Nguyễn Trãi, Đinh Tiên Hoàng, Hội Hướng Đạo V.N., đạo Tân Bình, cùng các thân bằng quyến thuộc đã đến phúng điếu, chia buồn và đưa Con, Em chúng tôi là :

ĐẶNG - ĐỘC - LẬP 13 tuổi

đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất xin quý vị lượng tình thứ lỗi.

Ông bà ĐẶNG-ĐỨC-KIM và các con

Cảm tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ Quý Cụ, Ông, Bà và tất cả thân bằng quyến thuộc đã đến chia buồn, phúng điếu cùng đưa linh cữu của con chúng tôi là :

PHẠM - THỊ - NHI

12 tuổi

đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối có điều chi sơ xuất, kính xin Quý vị niệm tình miễn thứ.

Ông-Bà PHẠM-ĐÌNH-QUẢNG cùng gia quyến.

Cảm tạ

—o—

Chúng tôi chân thành cảm tạ

— Quí Thượng Tọa, Đại Đức, Tăng Già chùa Từ Quang.
— Ban Hộ Niệm Chùa Từ Quang.
— Thiếu tá chỉ huy trưởng và Quân Dân Chính cc. 10-TT/TP/QT.
— Đại úy, chỉ huy trưởng, Sĩ Quan, H.S.Q. và Binh sĩ thuộc Liên Đội Chung sự.
— Các Cụ, Ông, Bà, thân bằng cố hữu đã đến phúng viếng, chia buồn và đưa đám : Cháu, vợ, mẹ, mẹ vợ, thím, bà ngoại chúng tôi là :

Bà NGUYỄN-THỊ-AN

Hiệu Diệu Thanh 51 tuổi thất lộc ngày 12 tháng 6 A.L. (tức ngày 20-7-64) tại nhà thương Đồn Đất và An Táng tại Nghĩa Trang Giác Minh Gò Vấp

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ xuất, xin quý vị niệm tình tha thứ cho.

Chú : Vũ-văn-Sinh (Mỹ Sịnh)
Cậu : Hoàng-Đình-Tuệ
Chồng : Cao - văn - Quảng (Đông - Phong)
Con : Ô.B. Mai-văn-Toan và con
Cao-minh-Thuận
Cao-văn-Thế
Cao-thị-Kế
Cao-thị-Thịnh
Cao-xuân-Độ
Cao-thị-Hiền-Trang
Cháu : Ô. B. Nguyễn-Đăng-Hậu và các con

Đồng tang gia bái tạ.

TIN BUỒN

Được tin bà THÀNH, thân mẫu bạn Trần thị Thuận, mới mệnh chung tại Saigòn.

Thành thực chia buồn cùng Thuận và tang quyến.

DUNG và MAI

In tại nhà in SÔNG-VÂN 86 Lê-Lai — Sàigòn

Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT—Quản Lý ĐỖ-VĂN-NGUYỆN

Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyện